

รายงานการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล

จัดทำโดย : คณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้าง
เขื่อนปากมูล

เสนอ : คณะกรรมการแก้ไขปัญหาเขื่อนปากมูล

สารจากประธานอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล

ตามที่คณะกรรมการแก้ไขปัญหาเขื่อนปากมูล โดยมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย) ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล เพื่อดำเนินการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับการก่อสร้างเขื่อนปากมูล และจัดทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการแก้ไขปัญหาเขื่อนปากมูล

คณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนฯ ได้ประชุมร่วมกัน และมีมติกำหนดกรอบในการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล รวมทั้งเพื่อให้ได้ความคิดเห็นที่หลากหลายของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับก่อสร้างเขื่อนปากมูล จึงได้กำหนดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องด้วย

การดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล ได้ระดมผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมรับฟังความคิดเห็นทั้งจากสถาบันการศึกษา และหน่วยงานราชการ เช่น เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาเขื่อนปากมูลของจังหวัดอุบลราชธานี คณะวิทยากรจากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี นักวิชาการอิสระ ตัวแทนภาคประชาชน เป็นต้น

คณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนฯ ได้กำหนดให้ดำเนินการจัดรับฟังความคิดเห็น รวมทั้งสิ้น ๕ ครั้ง กล่าวคือ ครั้งที่ ๑ ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในวงกว้าง เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ส่วนครั้งที่ ๒-๕ ดำเนินการจัดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในเขตพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบมาก และเจ้าหน้าที่หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ ๒๒-๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓

ผลการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล เป็นไปตามกรอบที่ได้วางไว้ และประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณคณะทำงานสนับสนุนการรับฟังฯ คณะนักวิชาการจากสถาบันต่างๆ จังหวัดอุบลราชธานี การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน รวมทั้งประชาชนที่ให้ความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

(นายภูเบศ จันทนิมิ)

ที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ประธานอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล

กันยายน ๒๕๕๓

บทนำ

ความเป็นมาของการรับฟังความคิดเห็นในครั้งนี้งเกิดขึ้นจากกลุ่มสมัชชาคนจน (สคจ.) ได้เสนอข้อเรียกร้องต่อรัฐบาลเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาเขื่อนปากมูลและรัฐบาลภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) ได้แต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหามูลขึ้นเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ โดยมีคณะกรรมการร่วมจาก ๔ ฝ่าย คือ ฝ่ายกำหนดนโยบาย ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายราชการที่เกี่ยวข้อง และผู้แทนกลุ่มสมัชชาคนจน เพื่อศึกษา รวบรวม ตรวจสอบข้อมูลงานวิจัย และข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหามูล และจัดทำรายงานเสนอต่อรัฐบาล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาแก้ไขปัญหามูล

ต่อมาคณะกรรมการแก้ไขปัญหามูล ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้น ๒ ชุด คือ ๑) คณะอนุกรรมการการศึกษาข้อมูลงานวิจัย และข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหามูล ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการรวบรวม วิเคราะห์ ตรวจสอบ และพิจารณาการศึกษาข้อมูลงานวิจัย หรือผลการศึกษา รวมทั้งผลการดำเนินการแก้ไขปัญหามูลที่ผ่านมา และจัดทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการแก้ไขปัญหามูล และ ๒) คณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการสร้างเขื่อนปากมูล และจัดทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการแก้ไขปัญหามูล (๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓)

ประธานอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนฯ ได้แต่งตั้งคณะทำงานสนับสนุนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล โดยมีอำนาจหน้าที่พิจารณากำหนดรายละเอียดรูปแบบ ประเด็น/เนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งจัดเตรียมข้อมูล และสถานที่ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อสนับสนุนการทำงานของคณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนฯ รวมถึงรายงานผลการดำเนินการ ตลอดจนปัญหา/อุปสรรคต่อคณะอนุกรรมการฯ (๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓)

คณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนฯ ได้ดำเนินการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในวงกว้าง ครั้งที่ ๑ ในวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ณ หอประชุมไพฑูริย์ มหวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี และต่อมาได้ดำเนินการจัดรับฟัง ครั้งที่ ๒-๕ ในวันที่ ๒๒ - ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ผ่านมานี้ในพื้นที่ ๓ อำเภอ ของจังหวัดอุบลราชธานี (อำเภอพิบูลมังสาหาร โขงเจียม และสิรินธร) ซึ่งการดำเนินการจัดการรับฟังฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยลุล่วง ตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการจัดการรับฟังฯ ทั้ง ๕ ครั้ง ก็ด้วยความร่วมมือจากคณะทำงานสนับสนุนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนฯ คณะนักวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี รวมทั้งนักวิชาการอิสระ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าจากภารกิจประจำของแต่ละท่าน มาช่วยดำเนินการจัดการรับฟังความคิดเห็น จนเสร็จสิ้น และที่สำคัญ ได้รับความร่วมมือจาก

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในด้านงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการรับฟังฯ อย่างเต็มที่

ทั้งนี้ บทสรุปและข้อเสนอที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล ดังกล่าว เป็นเครื่องมือที่ดี สำหรับนำไปใช้แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาความขัดแย้งอีกในอนาคต

สารบัญ

บทนำ	หน้า ๓ - ๔
บริบทของกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล	หน้า ๖
ตารางสรุปย่อการรับฟังฯ ทั้ง ๕ ครั้ง	หน้า ๗ - ๑๒
รายงานผลการจัดรับฟังฯ ครั้งที่ ๑	หน้า ๑๓-๑๖
รายงานผลการจัดรับฟังฯ ครั้งที่ ๒	หน้า ๑๗-๒๐
รายงานผลการจัดรับฟังฯ ครั้งที่ ๓	หน้า ๒๑-๒๒
รายงานผลการจัดรับฟังฯ ครั้งที่ ๔	หน้า ๒๓
รายงานผลการจัดรับฟังฯ ครั้งที่ ๕	หน้า ๒๔-๒๖
สรุปการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ฯ	หน้า ๒๗-๓๐
ภาคผนวก	หน้า ๓๑
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาเขื่อนปากมูล	หน้า ๓๒-๓๔
- คำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล	หน้า ๓๕-๓๖
- คำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานสนับสนุนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล	หน้า ๓๗-๓๘
- ประกาศคณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล	หน้า ๓๙-๔๐
- รายชื่อวิทยากรที่ร่วมดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน	หน้า ๔๑
- ภาพกิจกรรมการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล ครั้งที่ ๑-๕	หน้า ๔๒-๕๐

บริบทของกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ จากการสร้างเขื่อนปากมูล

ในเบื้องต้น ข้อเสนอในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล สรุปหลักการได้ ๔ ประเด็น คือ ขอบเขตพื้นที่ แบ่งเป็น ๒ ลักษณะ ๑. ความกว้างห่างจากแม่น้ำมูล ๕ กิโลเมตร ๒. ความยาว ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปากมูล ระยะทาง ๒๕๐ กิโลเมตร (รวมลำน้ำสาขา) รูปแบบเชิญชาวบ้านมาแสดงความคิดเห็นต่อหน้าอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็น ประเด็น/เนื้อหา เปิดโอกาสให้ชาวบ้านแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ และวัน เวลา สถานที่ ควรใช้สถานที่ราชการใกล้ชุมชน

ต่อมาภายหลังจากที่ประชุมมีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง ปรากฏว่าได้มีการปรับปรุงกรอบแนวคิดในการดำเนินการเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้ คือ มีการปรับกรอบพื้นที่ให้ครอบคลุมพื้นที่ ๓ อำเภอ คือ อำเภอโขงเจียม อำเภอพิบูลมังสาหาร และอำเภอสรินทร รูปแบบให้ยึดระบบกายภาพของแม่น้ำมูลเป็นหลัก เพราะเป็นตัวสะท้อนปัญหาที่แท้จริง โดยแบ่งเป็นชุมชนเหนือเขื่อน ดิตเขื่อน และท้ายเขื่อน ครอบคลุมพื้นที่จากท้ายเขื่อนขึ้นไปถึงแก่งสะพือ ประเด็น/เนื้อหาไม่ควรใช้คำว่า “ปิด-เปิดเขื่อน” เพราะจะนำมาสู่ความขัดแย้งเสนอให้ปรับภาษาในการสื่อสารให้สามารถยอมรับได้ทุกกลุ่ม เช่น ควรพูดถึงการปรับระดับน้ำให้สมดุลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน มีข้อสรุปในเชิงวิชาการที่มีความเป็นกลาง กำหนดวัน เวลา และสถานที่ ควรรับฟังในลักษณะกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย และสุดท้ายที่ประชุมเสนอแต่งตั้งคณะทำงานสนับสนุนการรับฟังความคิดเห็นฯ โดยมี ผศ.ดร.จิตรกร โพธิ์งาม คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เป็นประธาน มีนายสมเจตน์ โรจน์พัฒนากุล เป็นคณะทำงานและเลขานุการ

จากมติที่ประชุมดังกล่าว ชี้ให้เห็นถึงกระบวนการในการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการรับฟังฯ ที่ต้องการให้เกิดการรับฟังความคิดเห็นหรือเสียงของประชาชนอย่างแท้จริง เห็นได้จากได้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอน โดยมีการวางแผน ร่างข้อเสนอ แล้วนำมาถกในที่ประชุม เพื่อให้เกิดการระดมความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง การแลกเปลี่ยน เรียนรู้จากผู้รู้และผู้ที่มีประสบการณ์ตรง ทั้งนี้ เพื่อปรับปรุงข้อเสนอให้ถูกต้อง สมบูรณ์ โดยมองเห็นประโยชน์ของพี่น้องประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก

ตารางสรุปการรับฟังความคิดเห็นฯ ทั้ง ๕ ครั้ง

ประเด็น	ความคิดเห็น /ข้อเสนอ	ข้อสังเกต
สรุปการจัดรับฟังครั้งที่ ๑ วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี		
๑) วิถีชีวิตของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลก่อนการก่อสร้างเขื่อนปากมูล	พบว่า วิถีชีวิตของชาวบ้านก่อนการสร้างเขื่อนปากมูล ดังนี้ ๑.๑ การหาอยู่หากินง่าย ด้วยการหาอาหารจากแม่น้ำมูล และป่าตามทั้งสองฝั่งแม่น้ำมูล ๑.๒ ไม่มีหนี้ ความอุดมสมบูรณ์ของแม่น้ำมูลทำให้เศรษฐกิจของชุมชนสองฟากฝั่งที่พึ่งพาน้ำมูลเป็นหลัก ๑.๓ ชุมชนปรองดอง-สามัคคี ชาวบ้านมีความมั่นคงทางอาหาร ที่มีอยู่ในธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ๑.๔ ชุมชนปฏิบัติตามจารีต ประเพณี วัฒนธรรม ความอุดมสมบูรณ์ของแม่น้ำมูล การทำมาหากินที่สะดวกสบาย การไม่มีหนี้ และความสามัคคีปรองดองกันของชุมชน ทำให้เกิดจารีต ประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีงาม ๑.๕ วิถีชีวิตของนักท่องเที่ยว ความสมบูรณ์ของแม่น้ำมูลที่สร้างอาหาร รายได้ นำไปสู่ความไม่มีหนี้ ความสามัคคีปรองดอง และเสริมสร้างจารีตวัฒนธรรมที่ดีงาม ทำให้มีเวลาที่จะชื่นชมธรรมชาติที่งดงามของแม่น้ำมูล	* ตัวเลข ร้อยละ เป็นเปอร์เซ็นต์ที่คำนวณจากเอกสาร / แผ่นบันทึก ข้อมูลที่เก็บจากห้องประชุมเท่านั้น
๒) วิถีชีวิตของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลหลังจากก่อสร้างเขื่อนปากมูล	๒.๑ หากินลำบาก มาจากน้ำสกปรกไม่สะอาด ระบบนิเวศเปลี่ยนแปลง ปลาลดน้อยลง การเก็บผักหาเห็ดหาหน่อไม้ไม่ได้ พืชผักธัญน้ำมูลไม่สามารถปลูกได้ การหากินลำบาก ต้องพึ่งพาอาหารจากตลาด ๒.๒ ชุมชนแห่งนี้สิ้น หากินลำบากมากขึ้น รายได้จากความอุดมสมบูรณ์หดหายไป ชุมชนไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ ต้องออกไปขายแรงงานต่างถิ่นเพื่อนำเงินมาใช้หนี้ ๒.๓ ชุมชนแบ่งฝ่าย-ครอบครัวแตกแยก ระบบนิเวศถูกทำลาย ความสมบูรณ์หดหายไป หากินลำบากมากขึ้น ต้องอพยพไปหากินต่างถิ่น เกิดหนี้สินตามมา ส่งผลให้ครอบครัวแตกแยก ชุมชนแบ่งฝักแบ่งฝ่าย ๒.๔ จารีตวัฒนธรรมหดหาย ภายหลังสร้างเขื่อน ความอุดมสมบูรณ์หดหายไป หากินลำบาก เกิดหนี้สิน ครอบครัวแตกแยก ชุมชนแบ่งพรรคแบ่งพวก ซึ่งส่งผลต่อจารีตวัฒนธรรมที่กำลังหดหายไปด้วยเช่นกัน ๒.๕ นักท่องเที่ยวหายไปจากแม่น้ำมูล การก่อสร้างเขื่อนทำให้แก่ง และหาดทรายซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของชุมชนจมอยู่ใต้น้ำ	
๓) ประชาชนได้รับการเยียวยาจากทุกภาคส่วนอย่างไร โดยวิธีการใด และการเยียวยาที่ผ่านมามีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชนอย่างไร	๓.๑ การได้รับค่าชดเชยไม่เพียงพอ รัฐได้เข้ามาเยียวยาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากเขื่อนปากมูล เฉพาะช่วงการก่อสร้างเขื่อน ๓ ปี แต่หลังจากสร้างเขื่อนเสร็จแล้วก็ไม่มีการเยียวยาใดเลย ๓.๒ การได้รับการช่วยเหลืออื่น ๆ ๑)การส่งเสริมอาชีพ ๒)การให้เครื่องมือจับปลาน้ำลึก และ ๓) การปล่อยปลา และปล่อยกุ้งก้ามกรามปีละสิบล้านตัว แต่ไม่มีตลาด การให้เครื่องมือจับปลาน้ำลึก แต่ไม่มีปลาให้จับ การปล่อยปลา ปล่อยกุ้งก้ามกราม ชาวบ้านจับได้น้อย ถึงจับไม่ได้เลย ๓.๓ การไม่ได้ค่าชดเชย และการชดเชยที่ไม่เป็นธรรม เนื่องจาก ๑)กรอบการกำหนดคุณสมบัติการเป็นผู้ได้รับผลกระทบไม่ครอบคลุมทั่วถึง ๒) แยกครอบครัวออกจากพ่อแม่แล้ว แต่ถูกคิดค่าชดเชยร่วมกับพ่อแม่	

๔) ข้อเสนอในการแก้ไข ปัญหาผลกระทบจากการ ก่อสร้างเขื่อนปากมูล	๔.๑ เปิดเขื่อนถาวร เพื่อฟื้นฟูธรรมชาติและวิถีชีวิตที่สูญเสียไปกลับคืนมา ๔.๒ จ่ายค่าชดเชยเพิ่ม โดยให้ชดเชยเป็นที่ดินครอบครัวละ ๑๕ ไร่ หรือเป็นเงิน ๕๒๐,๐๐๐ บาท (ตามข้อตกลงระหว่างสมัชชาคนจนกับรัฐบาล พลเอก ชวลิตฯ) ๔.๓ จัดทำคลองชลประทาน ส่งน้ำไปยังที่ดินของผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อน พร้อมกับทำสถานีสูบน้ำด้วย ๔.๔ ปล่องกังพลอยปลาปีละสิบล้านตัว ๔.๕ รักษาระดับน้ำไว้ที่ ๑๐๘ เมตร รทก. ๔.๖ ช่วยเหลือครอบครัวที่ตกสำรวจ ๔.๗ ควรเปิดเขื่อนเพื่อการศึกษาวิถีชีวิตของชุมชนเป็นระยะเวลา ๑๐ ปี	
สรุปการจัดรับฟังครั้งที่ ๒ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ โรงแรมแก่งสะพือรีสอร์ท อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี		
๑) ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลมีใครบ้าง ได้รับผลกระทบอย่างไร และครอบคลุมพื้นที่ใดบ้าง	ผู้ได้รับผลกระทบ และผลกระทบที่ได้รับ สามารถแบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่ ๑.๑ ผู้ได้รับผลกระทบที่เป็นมนุษย์ และ ๑.๒ ผู้ได้รับผลกระทบที่เป็นธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>๑.๑ ผู้ที่ได้รับผลกระทบที่เป็นมนุษย์ ได้แก่</u> ๑.๑.๑ ผู้ประกอบอาชีพประมง ร้อยละ ๓๘.๐๖ ๑.๑.๒ ผู้ประกอบอาชีพด้านเกษตร ร้อยละ ๒๒.๕๘ ๑.๑.๓ ผู้ที่อาศัยริมฝั่งมูลตลอดทั้งสายทุกคนและชุมชน ร้อยละ ๑๐.๓๒ ๑.๑.๔ เยาวชน/เด็ก ร้อยละ ๓.๘๗ ๑.๑.๕ ผู้ประกอบการ/ผู้มีรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ ๑.๙๓ ๑.๑.๖ คนชรา ผู้ได้รับผลกระทบที่เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นร้อยละ ๐.๖๔ <u>๑.๒ ผู้ได้รับผลกระทบที่เป็นธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</u> ๑.๒.๑ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๓๓.๕๔ ๑.๒.๒ พันธุ์ปลา ร้อยละ ๒๑.๙๓ ๑.๒.๓ พืชพรรณ สมุนไพร ร้อยละ ๓.๘๗ ในส่วนของพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบครอบคลุมพื้นที่ ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอโขงเจียมและอำเภอสรินธร ร้อยละ ๔.๕๑ และผลกระทบครอบคลุมพื้นที่ ๕ อำเภอ ร้อยละ ๐.๖๔	
๒) ภาครัฐควรมีการแก้ไข ปัญหาให้แก่ผู้รับผลกระทบ จากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล อย่างไร	๒.๑ ให้เปิดเขื่อนถาวร และชดเชยที่ดินครอบครัวละ ๑๕ ไร่ หรือจ่ายเงินค่าเสียโอกาส ๕๒๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๗๗.๔๑ ๒.๒ การช่วยเหลือด้านอาชีพ ร้อยละ ๙.๐๓ ๒.๓ ให้สร้างคลองส่งน้ำ ร้อยละ ๗.๗๔ ๒.๔ การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ร้อยละ ๓.๘๗ ๒.๕ การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ๑) การแก้ไขน้ำเน่าเสีย ร้อยละ ๒.๕๘ โดยให้มีการตรวจวัดคุณภาพน้ำทุกปี ๒) ให้ฟื้นฟูระบบนิเวศให้กลับมาเหมือนเดิมร้อยละ ๑.๙๓ ๒.๖ การจัดตั้งกองทุน ร้อยละ ๑.๒๙	
สรุปการจัดรับฟังครั้งที่ ๓ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ โรงแรมอารยารีสอร์ท ริเวอร์ไซด์ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี		
๑) ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลมีใครบ้าง ได้รับผลกระทบ	๑.๑ ผู้ประกอบอาชีพประมง ร้อยละ ๗๑.๓๑ ๑.๒ ผู้ประกอบอาชีพด้านเกษตร ร้อยละ ๒๒.๑๓ ๑.๓ ผู้ใช้น้ำอุปโภค บริโภคทั่วไป ร้อยละ ๑๗.๒๑	

อย่างไร และครอบคลุมพื้นที่ใดบ้าง	๑.๔ ชาวบ้านผู้ประกอบการและชาวบ้านผู้มีรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ ๙.๘๓ ๑.๕ เยาวชน/เด็ก ร้อยละ ๑.๖๓ ๑.๖ พันธุ์ปลา ร้อยละ ๑๖.๓๙ ๑.๗ สังคม-วัฒนธรรมประเพณี ร้อยละ ๒๓.๗๗ สำหรับพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ร้อยละ ๑๖.๓๙ ระบุว่าครอบคลุมพื้นที่ ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอโขงเจียมและอำเภอสรินธร์ ส่วนร้อยละ ๕.๗๓ ระบุว่าครอบคลุมพื้นที่ตลอดลำน้ำมูล ส่วนร้อยละ ๓.๒๗ ระบุว่าครอบคลุมพื้นที่ ๕ อำเภอ ได้แก่ อำเภอดมขันธ์ อำเภอเมือง อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอสรินธร์ และอำเภอโขงเจียม	
๒) ภาครัฐควรมีการแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลอย่างไร	๒.๑ เปิดเขื่อนถาวร ร้อยละ ๕๔.๐๙ ๒.๒ ชดเชยที่ดิน ๑๕ ไร่ ร้อยละ ๔๑.๘๐ ๒.๓ การฟื้นฟูอาชีพ / การส่งเสริมอาชีพ ร้อยละ ๑๓.๙๓ ๒.๔ ให้สร้างคลองส่งน้ำ ร้อยละ ๕.๗๓ ๒.๕ จัดตั้งกองทุน ร้อยละ ๑.๖๓ ๒.๖ การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ๑) ให้ฟื้นฟูระบบนิเวศให้กลับมาเหมือนเดิมร้อยละ ๑.๖๓ ๒) การแก้ไขน้ำเสีย ๓) การจัดการอย่างมีส่วนร่วม	
สรุปการจัดรับฟังครั้งที่ ๔ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ สวนริมเขื่อนศรีสอรั อำเภอสรินธร์ จังหวัดอุบลราชธานี		
๑) ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลมีใครบ้าง ได้รับผลกระทบอย่างไร และครอบคลุมพื้นที่ใดบ้าง	๑.๑. ผลกระทบต่อการประกอบอาชีพประมงที่ประชาชนได้รับ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงระดับน้ำเกิดปัญหาน้ำท่วมที่นา ท่วมเกาะแก่ง และตลิ่งพัง สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงทำให้ปลาจากแม่น้ำโขงไม่สามารถขึ้นมาวางไข่ในแม่น้ำมูลได้ พันธุ์ปลาหรือชนิดของปลาที่เคยมีลดลงและสูญหายไป ๑.๒ รายได้จากอาชีพประมงลดลง ทำให้ชาวประมงต้องหารายได้จากกิจกรรมอื่นเพื่อส่งบุตรหลานเรียน ทำให้มีหนี้สินเพิ่มขึ้น ชาวบ้านต้องเปลี่ยนอาชีพ ๑.๓ ผลกระทบต่อชุมชน ได้แก่ วัฒนธรรม ประเพณีหายไป เช่น ประเพณีการเนาแก่งก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในชุมชน เกิดการอพยพย้ายถิ่นฐานและครอบครัวแตกแยก สำหรับพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ได้แก่ สองฝั่งแม่น้ำมูล ในเขต ๓ อำเภอ คือ อำเภอสรินธร์ อำเภอพิบูลมังสาหาร และอำเภอโขงเจียม ครอบคลุมพื้นที่การเกษตร ที่นา ที่สวน ที่สาธารณะ เกาะแก่งต่างๆ และที่พักอาศัยริมมูล	
๒) ภาครัฐควรมีการแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลอย่างไร	สามารถเรียงตามลำดับความสำคัญ ๒.๑ เปิดประตูเขื่อนถาวรทั้ง ๘ บาน ๒.๒ จ่ายค่าเสียหายโอกาสสำหรับอาชีพประมง เป็นที่ดิน ๑๕ ไร่ ๒.๓ ให้ชดเชยที่ดินที่ค้างจ่ายให้กับชาวบ้าน ๓ ราย และที่อยู่อาศัย ๔ ราย ในบ้านห้วยไฮ ตำบลคำเขื่อนแก้ว อำเภอสรินธร์ จังหวัดอุบลราชธานี ๒.๔ ให้ฟื้นฟูระบบนิเวศให้กลับมาเหมือนเดิม	
สรุปการจัดรับฟังครั้งที่ ๕ วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ ห้องบัวทิพย์ ๒ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมกาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี		
๑) ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลมีใครบ้าง ได้รับผลกระทบอย่างไร และครอบคลุมพื้นที่ใดบ้าง	๑.๑ อาชีพประมง เป็นอาชีพที่ได้รับผลกระทบรุนแรงที่สุด ๑.๒ อาชีพเกษตรกรรม เป็นอาชีพที่ได้รับผลกระทบรองลงมา ๑.๓ นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ๑.๔ กลุ่มแม่บ้าน เช่น การทำปลาร้า ปลาส้ม การทอผ้าไหม-ฝ้าย เป็นต้น	

	๑.๕ ผู้รับบริการด้านสาธารณสุข ประชาชนอยู่ห่างไกลแหล่งให้บริการ ส่งผลจากการอพยพเพื่อการประกอบอาชีพ ๑.๖ ปศุสัตว์ พื้นที่เลี้ยงสัตว์ลดน้อยลง เพราะถูกน้ำท่วม ๑.๗ อื่น ๆ พื้นที่ส่วนบุคคลและที่สาธารณะประโยชน์เสียหาย วิถีชีวิต สังคม วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นหายไป และการย้ายถิ่นฐานของแรงงาน มีผลกระทบต่อสุขภาพจิตด้วย โดยความเสียหายเหล่านี้ ครอบคลุมพื้นที่ ต่าง ๆ ดังนี้ ๑) อำเภอโขงเจียม ๒) อำเภอสรินธร ๓) อำเภอพิบูลมังสาหาร ๔) อำเภอสว่างวีระวงศ์ ๕) อำเภอตาลสุม ๖) อำเภอดอนมดแดง ๗) อำเภวารินชำราบ ๘) อำเภอเมืองอุบลราชธานี	
๒) ภาครัฐได้มีการแก้ไข ปัญหา ให้ แก่ ผู้ ได้รับผลกระทบอย่างไร และการเยียวยาที่ผ่านมา มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชนอย่างไร	๒.๑ ให้มีการสนับสนุนพันธุ์ปลา พันธุ์กุ้ง และพันธุ์สัตว์เลี้ยงประเภทต่าง ๆ ๒.๒ ให้มีการให้ความรู้ในด้านการเลี้ยงสัตว์ ๒.๓ ให้มีการสนับสนุนทุน การฝึกอาชีพ และการประกอบอาชีพใหม่ ๆ ๒.๔ ให้มีการสนับสนุนด้านการทำการเกษตร การพัฒนาที่ดิน ทำปุ๋ยอินทรีย์ ๒.๕ ให้มีการจัดตั้งกองทุน รวมทั้งการจ่ายเงินชดเชย ๒.๖ ให้มีการจัดสร้างประปาหมู่บ้าน ๒.๗ ให้มีการจัดทำโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า	
๓) ภาครัฐควรมีการแก้ไข ปัญหา ให้ แก่ ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลอย่างไร	๓.๑ กรอบการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ผู้เข้าร่วมเสนอให้รัฐบาลดำเนินการ ดังนี้ ๓.๑.๑ ภาครัฐควรยึดหลักธรรมาภิบาล ในการแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบ ๓.๑.๒ รัฐต้องแยกให้ออกว่า ใคร คือผู้ที่ได้รับผลกระทบที่แท้จริง และมากน้อยเพียงใด ๓.๑.๓ รัฐควรแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ๓.๑.๔ รัฐควรประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการที่รัฐจะเข้าไปเยียวยาให้ทั่วถึง ๓.๑.๕ ส่งเสริมให้เกิดการแก้ปัญหาร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐในท้องถิ่น ๓.๑.๖ ให้ผู้ได้รับผลกระทบมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ๓.๑.๗ ให้อำเภอเป็นหน่วยงานกลางในการประสานการดำเนินงานในการแก้ไขปัญหา ๓.๑.๘ ให้มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับภาคประชาชนมากขึ้น ๓.๒ ส่วนงานราชการที่เกี่ยวข้องควรเข้ามามีส่วนร่วม ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาไปด้วย ดังนี้ ๓.๒.๑ การส่งเสริมอาชีพแก่ผู้ได้รับผลกระทบ ๓.๒.๒ การฟื้นฟูวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อและความศรัทธาดั้งเดิม ๓.๒.๓ ส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ ตามสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๓.๒.๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนงบประมาณจัดหาพันธุ์ปลา, กุ้ง ๓.๒.๕ กฟผ.ควรสนับสนุนงบประมาณในการปล่อยพันธุ์ปลา กุ้งอย่างต่อเนื่อง ๓.๒.๖ พัฒนาระบบชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่และมีประสิทธิภาพ ๓.๓ รัฐบาลควรเข้ามาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยตรง ดังนี้ ดำเนินการจ่ายค่าชดเชยให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง	

สรุปการจัดการรับฟังฯ ทั้ง ๕ ครั้ง ดังนี้		
๑) กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ	กลุ่มผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงและรุนแรงที่สุด ได้แก่ ผู้ที่ประกอบอาชีพประมง อาเภอบึงสามพัน ให้มีความสำคัญในเรื่องนี้ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๐๖ และอำเภอโขงเจียมให้ความสำคัญในเรื่องนี้ ร้อยละ ๗๑.๓๑ ส่วนอำเภอสรินทร์ และเวทิต้องหน่วยงานราชการได้เห็นตรงกันว่า อาชีพประมงเป็นอาชีพที่ได้รับผลกระทบรุนแรงเป็นลำดับแรก ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม การท่องเที่ยว และกลุ่มอื่น ๆ ได้รับผลกระทบรองลงมาตามลำดับ	
๒) ลักษณะของผลกระทบที่เกิดขึ้น	๒.๑ การลดลงของจำนวนพันธุ์ปลาและปริมาณปลาในแม่น้ำมูล ทำให้ความสามารถในการจับปลาได้ ลดลงตามไปด้วย ๒.๒ ความไม่คงที่ของระดับน้ำ การเพิ่มขึ้นและลดลงไม่เป็นไปตามวงจรธรรมชาติทำให้ปลาไม่สามารถวางไข่ได้ และชาวบ้านไม่สามารถใช้เครื่องมือหาปลาได้ ทำให้เกิดความไม่มั่นใจต่อการประกอบอาชีพจับปลา ๒.๓ การเก็บกักน้ำ ทำให้น้ำเอ่อท่วมพื้นที่ริมตลิ่ง ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า ป่าบุง ป่าทาม พื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งอนุบาลลูกปลา เป็นแหล่งอาหาร และเป็นพื้นที่เลี้ยงสัตว์ของชาวบ้าน ๒.๔ การช่วยเหลือไม่ทั่วถึง และการจ่ายค่าชดเชยที่ไม่เป็นธรรม เพราะเป็นการชดเชยในระหว่างที่มีการก่อสร้างเขื่อน ช่วงเวลาสามปีเท่านั้น ขณะเดียวกันยังมีผู้คนอีกจำนวนมากที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ เช่น กรณีของชาวบ้าน จากบ้านห้วยไฮ ตำบลคำเขื่อนแก้ว อำเภอสรินทร์ เป็นต้น	
๓) ข้อเสนอสำหรับการแก้ไขผลกระทบ	๓.๑ การแก้ไขปัญหาภาพรวม ๓.๑.๑ เร่งฟื้นฟูสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะปัญหาน้ำเน่าเสีย ๓.๑.๒ ส่งเสริมอาชีพแก่ผู้ได้รับผลกระทบ ๓.๑.๓ ฟื้นฟูวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อและความศรัทธาดั้งเดิมของชุมชนที่ได้รับผลกระทบ ๓.๑.๔ ส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ ตามสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้น ๓.๑.๕ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนงบประมาณจัดหาพันธุ์ปลา, กุ้ง ลงในพื้นที่ ๓.๑.๖ กฟผ.ควรสนับสนุนงบประมาณในการปล่อยพันธุ์ปลา กุ้งอย่างต่อเนื่อง ๓.๑.๗ พัฒนาระบบชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่และมีประสิทธิภาพ ๓.๒ การแก้ไขปัญหาโดยตรงให้กับชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบ ๓.๒.๑ ให้เปิดเขื่อนถาวรและจัดหาที่ดินให้ครอบครัวละ ๑๕ ไร่ ๓.๒.๒ ให้จัดหาที่ดินทำกินให้ครอบครัวละ ๑๕ ไร่	

ในการดำเนินการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล ของคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูลในครั้งนี้ ซึ่งได้ดำเนินการทั้งสิ้นจำนวน ๕ ครั้ง ในจำนวนดังกล่าวแบ่งเป็น ประชุมใหญ่ ๑ ครั้ง ประชุมกลุ่มย่อย ๓ อำเภอๆ ละ ๑ ครั้ง รวมเป็น ๓ ครั้ง และครั้ง ๕ ซึ่งเป็นการจัดประชุมหัวหน้าส่วนราชการในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง จากการดำเนินการที่ผ่านมาพอสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้ คือ เป็นการเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นของชาวบ้านโดยตรง ครอบคลุมพื้นที่ที่เป็นปัญหาตั้งแต่เหนือเขื่อน ติดเขื่อน และท้ายเขื่อน เป็นการดำเนินการในรูปแบบการมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการ และผลการรับฟังทั้งในเวทีใหญ่และเวที่ย่อยทุกเวทีได้ข้อสรุปที่เป็นสาระสำคัญตรงกันทุกประเด็น ดังนั้นในกระบวนการดังกล่าว นอกจากจะทำให้ได้รอบและข้อเสนอที่สอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุดแล้ว ยังชี้ให้เห็นถึงกระบวนการทำงานที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งน่าจะเป็นรูปแบบหนึ่งของการดำเนินกิจกรรมเพื่อการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ที่ให้ความสำคัญทั้งมิติทางวิชาการและมิติทางสังคมไปพร้อมกัน

รายงานผลการจัดรับฟังฯ ครั้งที่ ๑ เป็นการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนฯ ในวงกว้าง ดำเนินการจัดการรับฟังในวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ โดยได้เชิญประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล ในเขตพื้นที่ ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอโขงเจียม อำเภอสิรินธร และอำเภอพิบูลมังสาหาร รวม ๑๐ ตำบล คือ ในเขตอำเภอโขงเจียม มี ๓ ตำบล ได้แก่ ตำบลโขงเจียม ตำบลบ้านไผ่ และ ตำบลหนองแสงใหญ่ ในเขตอำเภอสิรินธร มี ๒ ตำบล ได้แก่ ตำบลคำเขื่อนแก้ว และ ตำบลคันไร่ และในเขตอำเภอพิบูลมังสาหาร มี ๕ ตำบล ได้แก่ ตำบลทรายมูล ตำบลโพธิ์ศรี ตำบลโพธิ์ไทร ตำบลกุดชุมภู และตำบลพิบูลมังสาหาร จำนวนทั้งหมด ๘๒๐ คน โดยแบ่งกลุ่มประชาชนออกเป็นกลุ่มผู้นำชุมชน ๑๐๐ คน กลุ่มอาชีพ (อาชีพประมง อาชีพเกษตรกรรม และอาชีพทั่วไป) ๔๘๐ คน และกลุ่มตัวแทนชาวบ้าน ๒๔๐ คน ทั้งนี้ กระบวนการคัดเลือกชาวบ้านที่จะเข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็นครั้งนี้ ได้ใช้วิธีการคัดเลือกจากกลุ่มประชาชนที่เป็นตัวแทนของกลุ่มที่เห็นด้วยกับเขื่อนปากมูลและตัวแทนของกลุ่มไม่เห็นด้วยกับการก่อสร้างเขื่อนปากมูล

นอกจากนี้ คณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนฯ ได้กำหนดกรอบเนื้อหาที่จะรับฟังความคิดเห็น ของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลไว้ ๔ ประเด็น ดังนี้ ๑) วิถีชีวิตของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลก่อนการก่อสร้างเขื่อนปากมูล ๒) วิถีชีวิตของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลหลังจากก่อสร้างเขื่อนปากมูล ๓) ประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ได้รับการเยียวยาจากทุกภาคส่วนอย่างไร โดยวิธีการใด และการเยียวยาที่ผ่านมามีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชนอย่างไร และ ๔) ข้อเสนอในการแก้ไขปัญหาผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล

สำหรับรูปแบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล ใช้ ๒ รูปแบบ รูปแบบแรกใช้วิธีการให้ชาวบ้านทั้งสองฝ่ายๆ ละ ๓ คน รวม ๖ คน ขึ้นเวทีเพื่อให้ข้อมูลในประเด็นที่กำหนดไว้ทั้ง ๔ ประเด็น ส่วนรูปแบบที่สองให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลมากที่สุด โดยใช้ทั้งวิธีการพูด การเขียนลงบนแผ่นกระดาษ (บัตรคำ) ที่ได้แจกให้ทุกคน หรือบอกให้วิทยากรเขียนลงบนกระดาษปรีฟที่ติดไว้ตามผนังห้องประชุมย่อย จากการรับฟังความคิดเห็นสามารถประมวลผลการรับฟังใน ๔ ประเด็น ได้ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ วิถีชีวิตของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล ก่อนการก่อสร้างเขื่อนปากมูล พบ ๕ ประเด็นหลัก ดังนี้

๑.๑ การหาอยู่หากินง่าย ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลให้ข้อมูลตรงกันทุกกลุ่มว่า แม่น้ำมูลมีความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศ และอาหาร โดยเฉพาะแก่งทั้ง ๑๗ แห่งในลำน้ำมูล และป่าบุงป่าทามที่อยู่สองฟากฝั่งแม่น้ำมูล พื้นที่เหล่านี้สนับสนุนให้มีปลาอย่างอุดมสมบูรณ์มากกว่าร้อยชนิด และเป็นแหล่งอาหารและสมุนไพรตามธรรมชาติของชาวบ้าน นอกจากนี้ริมแม่น้ำมูลยังเป็นแหล่งเพาะปลูกพืชผักตามฤดูกาล ทั้งยังเป็นแหล่งอาหารตามธรรมชาติของประชาชนสองฟากฝั่งริมแม่น้ำมูล รวมถึงเป็นแหล่งเลี้ยงสัตว์เช่น วัว ควาย เป็นต้น

๑.๒ ไม่มีหนี้ ความอุดมสมบูรณ์ของแม่น้ำมูลทำให้เศรษฐกิจของชุมชนสองฟากฝั่งที่พึ่งพาน้ำมูลเป็นหลัก ชาวบ้านหาอยู่หากินได้ง่ายพออยู่พอกิน ผลผลิตจากแม่น้ำมูลที่เหลือกินก็นำไปแลกเปลี่ยนหรือนำมาแปรรูป เช่น ปลาต้ม ปลาร้า (ปลาแดก) เป็นต้น แล้วนำไปแลกข้าว วิถีชีวิตเช่นนี้ก่อเกิดวัฒนธรรมปลาแลกข้าว ข้าวแลกปลาในบริเวณสองฝั่งริมแม่น้ำมูลมานานับร้อยๆ ปี อย่างไรก็ตาม ในบางโอกาสชาวบ้านนำอาหารแปรรูปไปขายแล้วนำเงินที่ได้ไปซื้อข้าว ชาวบ้านส่วนใหญ่ยังบอกอีกว่าในช่วงก่อนการสร้างเขื่อน หาอยู่หากินกับแม่น้ำมูล ไม่ต้องพึ่งพาตลาด (เพื่อซื้ออาหารกิน) รายได้ส่วนใหญ่มาจากแม่น้ำมูล ไม่เคยมีหนี้ สามารถส่งลูกเรียนหนังสือได้ และไม่ต้องไปรับจ้างทำงานต่างถิ่น

๑.๓ ชุมชนปรองดอง-สามัคคี ประชาชนที่เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นต่างแสดงให้เห็นว่าวิถีชีวิตก่อนการสร้างเขื่อนดี เพราะครอบครัวและชุมชนมีความอบอุ่นไม่แตกแยก มีความสามัคคีปรองดองกันและเอื้ออาทรต่อกัน ซึ่งส่งผลให้สุขภาพกายและสุขภาพจิตของครอบครัวและชุมชนดี สร้างสรรค์จารีตประเพณีที่ดีงาม ทั้งนี้ เหตุผลสำคัญที่ทำให้เกิดความปรองดองและความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน คือ ความอุดมสมบูรณ์ของแม่น้ำมูล ความอยู่ดีกินดี ทำมาหากินได้ง่าย

๑.๔ ชุมชนปฏิบัติตามจารีต ประเพณี วัฒนธรรม ข้อมูลจำนวนมากบ่งชี้ให้เห็นว่า ความอุดมสมบูรณ์ของแม่น้ำมูล การทำมาหากินที่สะดวกสบาย การไม่มีหนี้ และความสามัคคีปรองดองกันของชุมชนทำให้เกิดจารีตประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีงาม

๑.๕ วิถีชีวิตของนักท่องเที่ยว ความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลแสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์งดงามของแม่น้ำมูล อันเป็นแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติของชุมชนสองฟากฝั่งแม่น้ำมูลและคนต่างถิ่น ทั้งนี้ความสมบูรณ์ของแม่น้ำมูลไม่เพียงมอบอาหาร รายได้ นำไปสู่ความไม่มีหนี้ ความสามัคคีปรองดอง และเสริมสร้างจารีตวัฒนธรรมที่ดีงาม ทำให้มีเวลาที่จะชื่นชมธรรมชาติที่งดงามของแม่น้ำมูล โดยเฉพาะแก่งกว่า ๑๗ แห่ง ที่มีลักษณะเฉพาะของตนเอง เช่น แก่งสะพือ แก่งคำพวง แก่งคันลิม เป็นต้น หาดทรายที่สวยงาม รวมถึงแม่น้ำที่ใสสะอาดปราศจากมลพิษ ชาวบ้านที่มาให้ความเห็นต่างให้ข้อมูลตรงกันกันว่า แม่น้ำมูลเป็นแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่สวยงาม

ประเด็นที่ ๒ วิถีชีวิตของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล หลังจากก่อสร้างเขื่อนปากมูล พบการแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวมอย่างน้อย ๕ ประเด็นด้วยกัน ดังนี้

๒.๑ หากินลำบาก ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูลต่างให้ข้อมูลตรงกันว่า การสร้างเขื่อนปากมูลได้กั้นลำน้ำมูลทำลายระบบนิเวศของแม่น้ำเดิม แก่งทั้ง ๑๗ แห่ง ป่าบุงป่าทามจมอยู่ใต้น้ำ น้ำสกปรกไม่สะอาด มีการปรับเปลี่ยนระบบนิเวศ เช่น ไม้รพยักษ์ และผักตบชวามากขึ้น และความสมบูรณ์ของแม่น้ำมูลหดหายไป ปลาต่น้อยลง ชาวบ้านหาปลาได้ยากยิ่งขึ้น การเก็บผักหาเห็ดหาหน่อไม้ไม่ได้ พืชผักริมน้ำมูลไม่สามารถปลูกได้ การหากินลำบาก ต้องพึ่งพาอาหารจากตลาด ซึ่งแต่เดิมหาอยู่หากินกับแม่น้ำมูล แสดงให้เห็นถึงความมั่นคงทางด้านอาหารของชุมชนสองฟากฝั่งแม่น้ำมูลหายไป

๒.๒ ชุมชนแห่งนี้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล ให้ความเห็นตรงกันว่า ภายหลังการก่อสร้างเขื่อน ระบบนิเวศถูกทำลาย ความอุดมสมบูรณ์ของแม่น้ำมูลหดหายไป หากินลำบากมากขึ้น รายได้จากความอุดมสมบูรณ์หดหายไปเช่นกัน ชุมชนไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ ต้องพึ่งพาตลาดภายนอก หนี้สินเกิดขึ้นมากมาย ต้องออกไปขายแรงงานต่างถิ่นเพื่อนำเงินมาใช้หนี้ และไม่สามารถส่งลูกเรียนสูงได้

๒.๓ ชุมชนแบ่งฝาย-ครอบครัวแตกแยก ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนให้ข้อมูลที่ชัดเจนว่า ภายหลังการก่อสร้างเขื่อนระบบนิเวศถูกทำลาย ความสมบูรณ์หดหายไป หากินลำบากมากขึ้น ต้องอพยพไปหากินต่างถิ่น เกิดหนี้สินตามมา ส่งผลให้ครอบครัวแตกแยก ชุมชนแบ่งฝักแบ่งฝ่าย

๑.๔ จารีตวัฒนธรรมหดหาย ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล ร่วมให้ความคิดเห็นว่า ภายหลังสร้างเขื่อน ความอุดมสมบูรณ์หดหายไป หากินลำบาก เกิดหนี้สิน ครอบครัวแตกแยก ชุมชนแบ่งพรรคแบ่งพวก ซึ่งส่งผลต่อจารีตวัฒนธรรมที่กำลังหดหายไปด้วยเช่นกัน

๑.๕ นักท่องเที่ยวหายไปตามแม่น้ำมูล ความอุดมสมบูรณ์ และความงดงามของเกาะแก่ง ต้นไม้ และสายน้ำมูล ทำให้ชาวบ้านสองฟากฝั่ง และคนต่างถิ่น ต่างมาท่องเที่ยวแม่น้ำมูล ทว่าการก่อสร้างเขื่อนทำให้แก่ง และหาดทรายซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของชุมชนจมอยู่ใต้น้ำ

ประเด็นที่ ๓ ประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ได้รับการเยียวยาจากทุกภาคส่วนอย่างไร โดยวิธีการใด และการเยียวยาที่ผ่านมา มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชนอย่างไร ข้อมูลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็นครั้งนี้ค่อนข้างน้อย พบข้อมูลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็นครั้งนี้ ๓ ประเด็นด้วยกัน ดังนี้

๓.๑ การได้รับค่าชดเชยจากรัฐ ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล ได้ให้ข้อมูลที่ตรงกันว่า รัฐได้เข้ามาเยียวยาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากเขื่อนปากมูล ด้วยการจ่ายค่าชดเชย ในที่นี้แบ่งค่าชดเชยออกได้ ๓ ประเภท ดังนี้ ๑) รัฐได้จ่ายชดเชยที่ดินทำกิน ไร่ละ ๓๕,๐๐๐ บาท ๒) ค่าขนย้ายครอบครัวละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท และ ๓) ค่าชดเชยอาชีพประมงสามปี (ในช่วงของการก่อสร้างเขื่อน) เป็นเงิน ๙๐,๐๐๐ บาท โดยแบ่งเป็นการจ่ายเงินสด ๓๐,๐๐๐ บาท และจ่ายในรูปของสหกรณ์ฯ อีกจำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท

อย่างไรก็ตาม ชาวบ้านให้ข้อมูลว่า ค่าชดเชยดังกล่าวไม่เพียงพอเพราะเป็นการเยียวยาในช่วงของการก่อสร้างเขื่อนเท่านั้น แต่หลังจากเขื่อนสร้างเสร็จก็ไม่มีเยียวยาใดๆเลย การชดเชยที่มีจึงไม่คุ้มกับสิ่งที่ชาวบ้านสูญเสียไป

๓.๒ การได้รับการช่วยเหลืออื่นๆ นอกจากการจ่ายค่าชดเชยแล้ว มีการช่วยเหลืออื่นๆ โดยหน่วยงานของรัฐ พบอย่างน้อย ๓ ประเภท ดังนี้ ๑) การส่งเสริมอาชีพ ๒) การให้เครื่องมือจับปลาน้ำลึก และ ๓) การปล่อยปลา และปล่อยกุ้งก้ามกรามปล่อยลิ้นจี่

อย่างไรก็ตาม ชาวบ้านให้ข้อมูลว่า การส่งเสริมอาชีพดี แต่ไม่มีตลาด การให้เครื่องมือจับปลาน้ำลึก แต่ไม่มีปลาให้จับ การปล่อยปลา ปล่อยกุ้งก้ามกราม ชาวบ้านจับได้น้อย ถึงจับไม่ได้เลย

๓.๓ การไม่ได้ค่าชดเชย และการชดเชยที่ไม่เป็นธรรม ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลให้ข้อมูลว่า ชาวบ้านบางครอบครัวไม่ได้รับค่าชดเชย เนื่องจาก ๑) กรอบการกำหนดคุณสมบัติการเป็นผู้ได้รับผลกระทบไม่ครอบคลุมทั่วถึง ๒) แยกครอบครัวออกจากพ่อแม่แล้ว แต่ถูกคิดค่าชดเชยร่วมกับพ่อแม่ เป็นต้น

ประเด็นที่ ๔ ข้อเสนอในการแก้ไขปัญหาผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล จากการระดมความคิดเห็นของประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล ซึ่งมีหลากหลายประเด็น ดังนี้

- ๔.๑ เปิดเขื่อนถาวร เพื่อฟื้นฟูธรรมชาติและวิถีชีวิตที่สูญเสียไปกลับคืนมา
- ๔.๒ จ่ายค่าชดเชยเพิ่ม โดยให้ชดเชยเป็นที่ดินครอบครัวละ ๑๕ ไร่ หรือเป็นเงิน ๕๒๐,๐๐๐ บาท (ตามข้อตกลงระหว่างสมัชชาคนจนกับรัฐบาลพลเอก ชวลิตฯ)
- ๔.๓ จัดทำคลองชลประทาน ส่งน้ำไปยังที่ดินของผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อน พร้อมกับทำสถานีสูบน้ำด้วย
- ๔.๔ ปลอ่ยกุ้งปลอ่ยปลาปีละสิบล้านตัว
- ๔.๕ รักษาระดับน้ำไว้ที่ ๑๐๘ เมตร รทก.
- ๔.๖ ช่วยเหลือครอบครัวที่ตกสำรวจ
- ๔.๗ ควรเปิดเขื่อนเพื่อทำการศึกษาวิถีชีวิตของชุมชนเป็นระยะเวลา ๑๐ ปี

ทั้งนี้ ข้อเสนอในการแก้ไขปัญหาผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล ทั้ง ๗ ประเด็น ได้ถูกนำไปกำหนดเป็นกรอบในการจัดรับฟังครั้งต่อไป

รายงานผลการจัดรับฟังฯ ครั้งที่ ๒ เป็นการจัดการรับฟังฯ ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูลในเขตพื้นที่อำเภอพิบูลมังสาหาร เป้าหมายผู้เข้าร่วมกำหนดไว้ จำนวน ๒๒๒ คน ในวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยได้กำหนดกรอบเนื้อหา ที่จะรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลไว้ ๒ ประเด็น โดยมีประเด็นดังนี้ ๑) ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลมีใครบ้าง ได้รับผลกระทบอย่างไร และครอบคลุมพื้นที่ใดบ้าง ๒) ภาครัฐควรมีการแก้ไขปัญหามาให้ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลอย่างไรก็ตาม จากการรับฟังความคิดเห็น ผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อน ที่เข้าร่วมประชุม ในเขตอำเภอพิบูลมังสาหาร สามารถสรุปได้ ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลมีใครบ้าง ได้รับผลกระทบอย่างไร และครอบคลุมพื้นที่ใดบ้าง มีข้อสรุป ดังนี้

ผู้ได้รับผลกระทบ และผลกระทบที่ได้รับ สามารถแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่ ๑.๑ ผู้ได้รับกระทบที่เป็นมนุษย์ และ ๑.๒ ผู้ได้รับผลกระทบที่เป็นธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รายละเอียด ดังนี้

๑.๑ ผู้ที่ได้รับผลกระทบที่เป็นมนุษย์ ได้แก่

๑.๑.๑ ผู้ประกอบอาชีพประมง ร้อยละ ๓๘.๐๖ ของผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็น และตอบคำถามระบุว่า เป็นผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับประมงที่ได้รับผลกระทบ จากการสร้างเขื่อนปากมูล โดยผลกระทบที่ได้รับ ได้แก่ หลังสร้างเขื่อนจับปลาได้จำนวนลดลง โดยก่อนการสร้างเขื่อน สามารถจับได้วันละประมาณ ๑๐-๒๐ กิโลกรัม แต่ปัจจุบันจับไม่ได้ หรือปลาที่จับได้ เป็นปลาขนาดเล็ก นอกจากนี้ปัญหาของผู้ประกอบอาชีพประมงหลังการสร้างเขื่อนคือการไม่รู้เวลาและไม่มี การแจ้งเตือนการเปิดหรือปิดประตูน้ำ ทำให้เกิดความเสียหายกับเรือหรือเครื่องมือหาปลาของชาวประมง การสร้างเขื่อนทำให้ผู้ประกอบอาชีพประมงสูญเสียอาชีพส่งผลให้เป็นหนี้มากขึ้น และยังมีกฎหมายเกี่ยวกับด้านประมง มาควบคุมมากขึ้น

๑.๑.๒ ผู้ประกอบอาชีพด้านเกษตร ซึ่งในที่นี้หมายถึงการปลูกผักริมมูล โดยมีผู้ระบุว่า ได้ผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูลร้อยละ ๒๒.๕๘ ของจำนวนผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็น โดยผลกระทบของผู้ประกอบอาชีพด้านการเกษตร ระบุว่า การทำการเกษตรริม ๒ ฝั่งมูล หลังการสร้างเขื่อนได้รับความเสียหายเนื่องจากระดับน้ำไม่คงที่ ทำให้ไม่สามารถปลูกผักที่เคยปลูก เช่น มะเขือ ถั่วฝักยาว พริก แตง บวบ ผักกาด ต้นหอม พริก มันเทศ ผักบุ้ง ผักชี เป็นต้น เป็นผลให้ชาวบ้านต้องหาเงินมาซื้อผักจากรถ “พุ่มพวง” ตลาดนัดเคลื่อนที่ที่นำผักมาขายในชุมชนแทน นอกจากนี้การสร้างเขื่อนยังส่งผลให้ชาวบ้านไม่สามารถเลี้ยงควายตามริมมูลได้เนื่องจากน้ำท่วม ตลิ่งพัง และชันมากขึ้น

๑.๑.๓ ผู้ที่อาศัยริมฝั่งมูลตลอดทั้งสายทุกคนและชุมชน ผู้เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็น และตอบคำถามร้อยละ ๑๐.๓๒ ระบุว่าผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูลคือผู้ที่อาศัยริมฝั่งมูลตลอดทั้งสายทุกคนและชุมชน เนื่องจากชาวบ้านที่อาศัยริมฝั่งมูลตลอดทั้งสาย รวมถึงชุมชน

ได้สูญเสียอาชีพประมง ทำให้ครอบครัวมีภาระหนี้สินเพิ่มขึ้นและประเพณีวัฒนธรรมของชุมชนสูญหายตลอดจนวิถีชีวิตของคนในชุมชนลุ่มน้ำได้เปลี่ยนไปด้วย

๑.๑.๔ เยาวชน/เด็ก ผู้ได้รับผลกระทบและเข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นได้ระบุไว้ได้แก่ กลุ่มเยาวชน/เด็ก มีร้อยละ ๓.๘๗ โดยผู้ที่ระบุว่าเยาวชน/เด็กได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนทำให้ไม่มีอาชีพในชุมชน ดังนั้นเมื่อสำเร็จการศึกษาภาคบังคับต้องออกไปหางานทำต่างถิ่น เช่น ไปเป็นกรรมกรทำงานบ้านหรือทำงานโรงงาน ในกรุงเทพฯ หรือที่อื่นๆ เป็นต้น

๑.๑.๕ ผู้ประกอบการ/ผู้มีรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ ๑.๙๓ ของผู้ได้รับผลกระทบ ที่เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นระบุว่าผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนคือผู้ประกอบการ/ผู้มีรายได้จากการท่องเที่ยว โดยได้ระบุว่าการสร้างเขื่อนทำให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวน้อยลงเพราะแหล่งท่องเที่ยวถูกน้ำท่วม

๑.๑.๖ คนชรา ผู้ได้รับผลกระทบที่เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นร้อยละ ๐.๖๔ ระบุว่าผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนอีกกลุ่มหนึ่งคือ คนชรา โดยคนกลุ่มนี้ต้องรับภาระเลี้ยงดูเด็กเล็กตามลำพังมากขึ้นหลังการสร้างเขื่อน

๑.๒ ผู้ได้รับผลกระทบที่เป็นธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ข้อมูลจากผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล ที่เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นในเขตอำเภอพิบูลมังสาหาร ระบุว่าผู้ได้รับผลกระทบนอกจากเป็นมนุษย์แล้ว ผู้ที่ได้รับผลกระทบอีกส่วนหนึ่งคือธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พันธุ์ปลา และพืชพรรณ สมุนไพร

๑.๒.๑ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๓๓.๕๔ ของผู้ตอบคำถามระบุว่าผลกระทบที่เกิดกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ แม่น้ำที่เชื่อมต่อกับแม่น้ำมูลไม่ไหล ส่งผลให้น้ำเน่าเสีย มีตะกอน หินเป็นหนามคล้ายปะการัง น้ำเน่าเสียเป็นอันตรายต่อคนและสัตว์ เป็นสาเหตุให้เกิดโรคต่างๆ กับคนหาปลา พื้นที่ ๒ ฝั่งแม่น้ำมูลถูกน้ำท่วม เกาะแก่งตามลำน้ำมูลถูกน้ำท่วม เช่น แก่งสะพือ แก่งตุ่งลู่ เป็นต้น ทิศทางการไหลของน้ำเปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้น้ำท่วมลำห้วยสาขา และการเปิดประตูเขื่อนเพื่อระบายน้ำยังส่งผลให้ตลิ่งพัง นอกจากนี้คือระบบนิเวศน์แม่น้ำมูลสูญหายไป มีวัชพืช คือ ต้นไมยราพยักษ์เกิดขึ้นทั้ง ๒ ฝั่งแม่น้ำมูล

๑.๒.๒ พันธุ์ปลา ร้อยละ ๒๑.๙๓ ของผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็น และตอบคำถามระบุว่าการสร้างเขื่อนปากมูลทำให้พันธุ์ปลาในแม่น้ำมูลมีจำนวนลดลง ปลาไม่สามารถขึ้นมาวางไข่ได้ ขณะที่ปลาบางชนิดสูญพันธุ์ และปลาที่เคยขึ้นมาวางไข่ในลำห้วยสาขาของแม่น้ำมูลปัจจุบันหายไป

๑.๒.๓ พืชพรรณ สมุนไพร ร้อยละ ๓.๘๗ ของผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็น และตอบคำถามระบุว่าพืชผักตามธรรมชาติหายไป มีพืชชนิดอื่นที่ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้เกิดขึ้นมาแทนพืชพรรณ หรือสมุนไพรที่เคยมีตามธรรมชาติ

ในส่วนของพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ข้อมูลจากการรับฟังความคิดเห็นมีผู้ระบุพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ผู้เข้าร่วมให้ข้อมูลระบุว่าพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบครอบคลุมพื้นที่

๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอโขงเจียมและอำเภอสรินทร ร้อยละ ๔.๕๑ และผลกระทบครอบคลุมพื้นที่ ๕ อำเภอ ร้อยละ ๐.๖๔

ประเด็นที่ ๒ ภาครัฐควรมีการแก้ไขปัญา ให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล อย่างไร สำหรับประเด็นคำถามข้อที่ ๒ เป็นข้อเสนอให้รัฐเข้ามาแก้ไขปัญาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล ของตัวแทนผู้ได้รับผลกระทบในเขตอำเภอพิบูลมังสาหาร โดยจากข้อมูลการรับฟังความคิดเห็น ผู้เข้าร่วมได้ระบุแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังนี้

๒.๑ เปิดเขื่อนถาวร และชดเชยที่ดินครอบครัวละ ๑๕ ไร่ หรือจ่ายเงินค่าเสียโอกาส ๕๒๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๗๗.๔๑ ของผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็น และตอบคำถามโดยให้เหตุผลที่ต้องการให้เปิดเขื่อนถาวรนั้นระบุว่าเพื่อคืนความสมบูรณ์ของธรรมชาติ เพื่อฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวแม่น้ำมูล และทุกครัวเรือนจะได้ไม่ลำบากเช่นทุกวันนี้

๒.๒ การช่วยเหลือด้านอาชีพ ข้อเสนอในการชดเชยให้ผู้ได้รับผลกระทบในลำดับที่สอง ได้แก่ การเสนอให้รัฐให้การช่วยเหลือด้านอาชีพ ซึ่งจากข้อมูลการรับฟังความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมให้ข้อมูลได้เสนอแนวทางให้ภาครัฐช่วยเหลือด้านอาชีพในประเด็นต่อไปนี้ ด้วยการฟื้นฟูอาชีพ/ส่งเสริมอาชีพ ร้อยละ ๙.๐๓ ของผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นและตอบคำถามเสนอว่ารัฐต้องฟื้นฟูอาชีพ/ส่งเสริมอาชีพให้ผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล โดยระบุแนวทางที่ต้องให้รัฐดำเนินการ ได้แก่ การจัดสรรอุปกรณ์การทำประมงทุก ๓ ปี จัดหาพันธุ์ปลา ให้ดำเนินการช่วยเหลือในการเลี้ยงปลาในบ่อดินทุก ๆ ครัวเรือน ให้มีการแจกจ่ายเมล็ดพันธุ์ผักและมีเจ้าหน้าที่มาให้ความรู้เกี่ยวกับการทำการเกษตร รวมถึงให้รัฐจัดหางบสนับสนุนกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบในการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ

๒.๓ ให้สร้างคลองส่งน้ำ ร้อยละ ๗.๗๔ ของผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นและตอบคำถาม เสนอให้รัฐสร้างคลองส่งน้ำ เพื่อแก้ไขปัญาให้ผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล โดยระบุว่ารัฐควรสร้างคลองส่งน้ำให้ทั่วถึงทุกพื้นที่ เพื่อประโยชน์ในการทำการเกษตรและจะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น การสร้างคลองส่งน้ำควรสร้างระบบท่อเพื่อให้ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบเข้าถึงทุกคน และให้มีการดูแลน้ำให้เพียงพอต่อการทำการเกษตร

๒.๔ การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ร้อยละ ๓.๘๗ ของผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นและตอบคำถาม เสนอว่ารัฐควรแก้ไขปัญาให้ผู้ได้รับผลกระทบโดยการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร แนวทางคือผู้ได้รับผลกระทบควรได้รับการจัดสรรน้ำทุกคน

๒.๕ การแก้ไขปัญหาล้างแวล้อม ๑) การแก้ไขน้ำเน่าเสีย ร้อยละ ๒.๕๔ โดยให้มีการตรวจวัดคุณภาพน้ำทุกปี ๒) ให้ฟื้นฟูระบบนิเวศให้กลับมาเหมือนเดิมร้อยละ ๑.๙๓

๒.๖ การจัดตั้งกองทุน ร้อยละ ๑.๒๙ ของผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นและตอบคำถาม เสนอแนวทางให้รัฐแก้ไขปัญาผู้ได้รับผลกระทบ โดยการจัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการประกอบอาชีพ เพื่อประโยชน์ของลูกหลานผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อน

๒.๗ ข้อเสนอเกี่ยวกับกฎหมายประมง จากข้อมูลของผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นและตอบคำถาม มีส่วนหนึ่งที่มีข้อเสนอเกี่ยวกับกฎหมายประมง ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม โดยสัดส่วนของผู้เสนอทั้ง ๒ กลุ่ม มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ ๐.๖๔ ของผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นและตอบคำถาม ดังนี้ ๑) กลุ่มที่เสนอให้รัฐมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด เสนอว่า โดยให้มีการห้ามการจับปลาตัวเล็กมาขายเพราะทำให้ปลาโตไม่ทัน รวมถึงให้มีการจัดการกับเจ้าหน้าที่ที่ร่วมหาประโยชน์จากปลาที่ขึ้นมาวางไข่อย่างจริงจัง ๒) กลุ่มที่เสนอให้รัฐยกเลิกกฎหมายประมง เพราะมองว่ากฎหมายดังกล่าวสร้างปัญหาให้กับชาวบ้าน

รายงานผลการจัดรับฟังฯ ครั้งที่ ๓ เป็นการจัดการรับฟังฯ ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูลในเขตพื้นที่อำเภอโขงเจียม เป้าหมายผู้เข้าร่วมกำหนดไว้ จำนวน ๑๖๒ คน ในวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยได้กำหนดกรอบเนื้อหา ที่จะรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลไว้ ๒ ประเด็น โดยมีประเด็นดังนี้ ๑) ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลมีใครบ้าง ได้รับผลกระทบอย่างไร และครอบคลุมพื้นที่ใดบ้าง ๒) ภาครัฐควรมีการแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลอย่างไร

จากการรับฟังความคิดเห็นผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนจำนวนทั้งหมด ๑๖๒ คน ในเขตอำเภอโขงเจียม สามารถสรุปได้ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลมีใครบ้าง ได้รับผลกระทบอย่างไร และครอบคลุมพื้นที่ใดบ้าง มีข้อสรุป ดังนี้

๑.๑ ผู้ประกอบอาชีพประมง ร้อยละ ๗๑.๓๑ โดยผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นตอบคำถามและระบุว่า ไม่สามารถหาปลาได้เหมือนเดิม เพราะปริมาณปลาลดลง และระดับน้ำที่ขึ้นลงไม่เป็นเวลาและไม่สม่ำเสมอ นอกจากนี้เครื่องมือประมงยังได้รับความเสียหายด้วย

๑.๒ ผู้ประกอบอาชีพด้านเกษตร ซึ่งในที่นี่หมายถึงการปลูกผักกิมมู โดยมีผู้ระบุว่าได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูลร้อยละ ๒๒.๑๓ โดยให้เหตุผลว่าหลังการสร้างเขื่อนได้รับความเสียหาย เนื่องจากระดับน้ำไม่คงที่ ทำให้ไม่สามารถปลูกพืชผักกิมมูน้ำที่เคยปลูก เช่น มะเขือ ถั่วฝักยาว พริก แตง บวบ ผักกาด ต้นหอม ฟัก มันเทศ ผักบุ้ง ผักชี เป็นต้น นอกจากนี้การสร้างเขื่อนยังส่งผลให้ ตลิงพัง และชันมากขึ้น

๑.๓ ผู้ใช้น้ำอุปโภค บริโภคทั่วไป ที่อาศัยริมฝั่งมูลตลอดทั้งสายทุกคนและชุมชน ผู้เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นและตอบคำถามร้อยละ ๑๗.๒๑ ระบุว่าผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล คือผู้ที่อาศัยริมฝั่งมูลตลอดทั้งสายทุกคนและชุมชน เนื่องจากชาวบ้านที่อาศัยริมฝั่งมูลตลอดทั้งสายต้องสัมผัสน้ำ และเกิดผื่นคันเพราะน้ำเน่าเสีย

๑.๔ ชาวบ้านผู้ประกอบการและชาวบ้านผู้มีรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ ๙.๘๓ ของผู้ได้รับผลกระทบ ที่เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นระบุว่าการสร้างเขื่อน ทำให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวลดน้อยลงเพราะแหล่งท่องเที่ยวถูกน้ำท่วม

๑.๕ เยาวชน/เด็ก ผู้ได้รับผลกระทบและเข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นได้ระบุไว้ ได้แก่ กลุ่มเยาวชน/เด็ก ร้อยละ ๑.๖๓ โดยผู้ที่ระบุว่าเยาวชน/เด็ก ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนทำให้ไม่มีอาชีพในชุมชน ดังนั้น เมื่อสำเร็จการศึกษาภาคบังคับต้องออกไปหางานทำต่างถิ่น เช่น ไปเป็นกรรมกร ทำงานบ้านหรือทำงานโรงงาน ในกรุงเทพฯ หรือที่อื่นๆ เป็นต้น

๑.๖ พันธุ์ปลา ร้อยละ ๑๖.๓๙ ของผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นและตอบคำถามระบุว่าพันธุ์ปลาได้รับผลกระทบโดยตรง น้ำไม่สะอาด และระดับน้ำไม่แน่นอน ที่สำคัญพ่อแม่พันธุ์ปลาที่อยู่ในแม่น้ำโขงไม่สามารถเดินทางข้ามเขื่อนปากมูลเข้ามาวางไข่ได้

๑.๗ สังคม-วัฒนธรรมประเพณี ร้อยละ ๒๓.๗๗ ของผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็น และตอบคำถามระบุว่า การสร้างเขื่อนปากมูลทำให้เกิดความแตกแยก เกิดความขัดแย้งในชุมชน ทำให้ความร่วมมือกันในด้านกิจกรรมประเพณีลดน้อยลง อันเนื่องมาจากน้ำท่วมบ้านเรือน และอาชีพที่เปลี่ยนไป

สำหรับพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ข้อมูลจากการรับฟังความคิดเห็นมีผู้ระบุพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ร้อยละ ๑๖.๓๙ ระบุว่าครอบคลุมพื้นที่ ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอโขงเจียม และอำเภอสรินธร ส่วนร้อยละ ๕.๗๓ ระบุว่าครอบคลุมพื้นที่ตลอดลำน้ำมูล ส่วนร้อยละ ๓.๒๗ ระบุว่าครอบคลุมพื้นที่ ๕ อำเภอ ได้แก่ อำเภอดงรัก อำเภอเมือง อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอสรินธร และอำเภอโขงเจียม

ประเด็นที่ ๒ ภาครัฐควรมีการแก้ไขปัญหา ให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล อย่างไร สำหรับประเด็นคำถามข้อที่ ๒ เป็นข้อเสนอให้รัฐเข้ามาแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล ของตัวแทนผู้ได้รับผลกระทบในเขตอำเภอโขงเจียม โดยผู้เข้าร่วมได้ระบุแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้

๒.๑ เปิดเขื่อนถาวร ร้อยละ ๕๔.๐๙ ของผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็น และตอบคำถาม โดยให้เหตุผลที่ต้องการให้เปิดเขื่อนถาวรนั้นระบุว่า เพื่อคืนความสมบูรณ์ของธรรมชาติ และเพื่อฟื้นฟูวิถีชีวิตของชาวประมง

๒.๒ ชดเชยที่ดิน ๑๕ ไร่ ร้อยละ ๔๑.๘๐ ของผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็น และตอบคำถาม และระบุว่าควรเป็นที่ดินที่เหมาะสมในการทำการเกษตรด้วย

๒.๓ การฟื้นฟูอาชีพ / การส่งเสริมอาชีพ ร้อยละ ๑๓.๙๓ ของผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นและตอบคำถามเสนอว่า รัฐต้องฟื้นฟูอาชีพ/ส่งเสริมอาชีพให้ผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล โดยระบุแนวทางที่ต้องให้รัฐดำเนินการได้แก่ ๑) การส่งเสริมพันธุ์ปลา/พันธุ์พืช ๒) การส่งเสริมให้ทำนาปีละ ๒ ครั้ง ๓) การส่งเสริมอาชีพตามความถนัดของแต่ละชุมชน ๔) การช่วยเหลือเครื่องมือประมง เช่น ตาข่าย ๕) การปล่อยปลาหน้าเขื่อนทุกปี

๒.๔ ให้สร้างคลองส่งน้ำ ร้อยละ ๕.๗๓ ของผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นและตอบคำถาม เสนอให้รัฐสร้างคลองส่งน้ำระยะ ๑๐ กิโลเมตร โดยให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

๒.๕ จัดตั้งกองทุน ร้อยละ ๑.๖๓ ของผู้เข้าร่วมในการรับฟังความคิดเห็นและตอบคำถามเสนอแนวทางให้รัฐแก้ไขปัญหาผู้ได้รับผลกระทบ โดยการจัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการประกอบอาชีพ เพื่อประโยชน์ของลูกหลานผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูลในอนาคต

๒.๖ การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ๑) ให้ฟื้นฟูระบบนิเวศน์ให้กลับมาเหมือนเดิมร้อยละ ๑.๖๓ ๒) การแก้ไขน้ำเสีย ๓) การจัดการอย่างมีส่วนร่วม

รายงานผลการจัดรับฟังฯ ครั้งที่ ๔ เป็นการจัดการรับฟังฯ ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูลในเขตพื้นที่อำเภอสิรินธร เป้าหมายผู้เข้าร่วมกำหนดไว้ จำนวน ๙๖ คน ในวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยได้กำหนดกรอบเนื้อหา ที่จะรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลไว้ ๒ ประเด็น โดยมีประเด็นดังนี้ ๑) ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลมีใครบ้าง ได้รับผลกระทบอย่างไร และครอบคลุมพื้นที่ใดบ้าง ๒) ภาครัฐควรมีการแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลอย่างไร

จากการรับฟังความคิดเห็นผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนจำนวนทั้งหมด ๙๖ คน ในเขตอำเภอสิรินธร สามารถสรุปได้ตามประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลมีใครบ้าง ได้รับผลกระทบอย่างไร และครอบคลุมพื้นที่ใดบ้าง จากการรับฟังความคิดเห็น พบว่า กลุ่มอาชีพที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลมี ๔ กลุ่ม ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ ลำดับที่ ๑ คือชาวประมง ลำดับที่ ๒ คือ แม่ค้าขายปลา ลำดับที่ ๓ คือชาวนา ลำดับที่ ๔ คือผู้ที่อยู่อาศัยตามริมแม่น้ำมูล และผู้ประกอบการรับจ้าง (รับจ้างจักรสานอุปกรณ์การประมง) โดยผลกระทบที่เกิดขึ้น มีดังนี้

๑) ผลกระทบต่อการประกอบอาชีพประมงที่ประชาชนได้รับ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงระดับน้ำ เกิดปัญหาน้ำท่วมที่นา ท่วมเกาะแก่ง และตลิ่งพัง สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงทำให้ปลาจากแม่น้ำโขงไม่สามารถขึ้นมาวางไข่ในแม่น้ำมูลได้ พันธุ์ปลาหรือชนิดของปลาที่เคยมีลดลงและสูญหายไป

๒) รายได้จากอาชีพประมงลดลง ทำให้ชาวประมงต้องหารายได้จากกิจกรรมอื่นเพื่อส่งบุตรหลานเรียน ทำให้มีหนี้สินเพิ่มขึ้น (โดยเฉพาะหนี้สินในธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร) นอกจากนี้ชาวบ้านที่ไม่มีที่อยู่และที่ทำกินต้องบุกรุกพื้นที่ป่า ชาวบ้านต้องเปลี่ยนอาชีพ

๓) ผลกระทบต่อชุมชน ได้แก่ วัฒนธรรม ประเพณีหายไป เช่น ประเพณีการเนาแก่ง เป็นต้น ก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในชุมชน ระหว่างกลุ่มที่สนับสนุนเขื่อนและกลุ่มที่ต่อต้านเขื่อน และเกิดการอพยพย้ายถิ่นฐานและครอบครัวแตกแยก

๔) สำหรับพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ได้แก่ สองฝั่งแม่น้ำมูล ในเขต ๓ อำเภอ คือ อำเภอสิรินธร อำเภอพิบูลมังสาหาร และอำเภอโขงเจียม ครอบคลุมพื้นที่การเกษตร ที่นา ที่สวน ที่สาธารณะ เกาะแก่งต่างๆ และที่พักอาศัยริมมูล

ประเด็นที่ ๒ ภาครัฐควรมีการแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลอย่างไร จากการรับฟังความคิดเห็น ผู้เข้าร่วมมีข้อเสนอ ดังนี้ (เรียงตามลำดับความสำคัญ) ลำดับที่ ๑) เปิดประตูเขื่อนถาวรทั้ง ๔ บาน ลำดับที่ ๒) จ่ายค่าเสียหายโอกาสสำหรับอาชีพประมง อาชีพเกษตรและอาชีพอื่นๆที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล เป็นที่ดิน ๑๕ ไร่ ลำดับที่ ๓) ให้ชดเชยที่ดินที่ค้างจ่ายให้กับชาวบ้าน ๓ ราย และที่อยู่อาศัย ๔ ราย ในบ้านห้วยไฮ ตำบลคำเขื่อนแก้ว อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี และลำดับที่ ๔) ให้ฟื้นฟูระบบนิเวศให้กลับมาเหมือนเดิม

รายงานผลการจัดรับฟังฯ ครั้งที่ ๕ เป็นการจัดการรับฟังความคิดเห็นของหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดผู้เข้าร่วม จำนวน ๖๖ คน ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยได้กำหนดกรอบเนื้อหา ที่จะรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลไว้ ๓ ประเด็น โดยมีประเด็นดังนี้ ๑) ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลมีใครบ้าง ได้รับผลกระทบอย่างไร และครอบคลุมพื้นที่ใดบ้าง ๒) ภาครัฐได้มีการแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบอย่างไร และการเยียวยาที่ผ่านมา มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชนอย่างไร ๓) ภาครัฐควรมีการแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลอย่างไร

จากการรับฟังความคิดเห็นของหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องที่เข้าร่วมประชุม สามารถสรุปตามประเด็น ได้ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล มีใครบ้าง ได้รับผลกระทบอย่างไร และครอบคลุมพื้นที่ใดบ้าง

๑.๑ อาชีพประมง เป็นอาชีพที่ได้รับผลกระทบรุนแรงที่สุด เนื่องจากผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปลานั้น ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพประมง ดังนั้น ผลกระทบโดยตรง ที่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศของสัตว์น้ำก็คือ พันธุ์ปลา พันธุ์กุ้ง และพันธุ์สัตว์น้ำชนิดต่างๆ มีปริมาณลดลงอย่างมาก ทำให้ประชาชนที่ประกอบอาชีพประมงมีวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปจากในอดีต

๑.๒ อาชีพเกษตรกรรม เป็นอาชีพที่ได้รับผลกระทบรองลงมา โดยประชาชนจะมีรายได้ จากการเพาะปลูก การทำการเกษตรริมมูล ภายหลังจากการสร้างเขื่อนแล้วทำให้ที่นา-ที่สวนถูกน้ำท่วม ไม่สามารถทำการเพาะปลูกได้ และยังส่งผลกระทบไปยังสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ที่อยู่ใกล้เคียงเกิดความเสียหายตามไปด้วย

๑.๓ นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ซึ่งเป็นระบบนิเวศของแม่น้ำมูลเสียหาย ซึ่งเป็นผลมาจากการก่อสร้างเขื่อนนั้น ทำให้เกาะ แก่งถูกทำลาย ไม่สวยงามเหมือนในอดีต ประชาชนในพื้นที่ที่มีรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เช่น ร้านอาหาร ร้านของฝากของที่ระลึก มีรายได้ลดน้อยลง

๑.๔ กลุ่มแม่บ้าน กิจกรรมของกลุ่มจะเน้นเรื่องของภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งเป็นการนำภูมิปัญญาที่มีมาใช้กับทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ให้เกิดรายได้ เช่น การทำปลาร้า ปลาจิ้ม การทอผ้าไหม-ฝ้าย เป็นต้น ภายหลังจากการสร้างเขื่อนแล้วนั้น ทำให้กลุ่มแม่บ้านดังกล่าวไม่สามารถหาวัตถุดิบในการประกอบอาชีพได้

๑.๕ ผู้รับบริการด้านสาธารณสุข ประชาชนอยู่ห่างไกลแหล่งให้บริการ ส่งผลมาจากการอพยพเพื่อการประกอบอาชีพ จึงทำให้ไม่สามารถเข้ารับบริการด้านการสาธารณสุขได้สะดวก

๑.๖ ปศุสัตว์ พื้นที่เลี้ยงสัตว์ลดน้อยลง เพราะถูกน้ำท่วม ทำให้ชาวบ้านเลิกเลี้ยงสัตว์ ไปเป็นจำนวนมาก

๑.๗ อื่น ๆ พื้นที่ส่วนบุคคลและที่สาธารณประโยชน์เสียหาย วิถีชีวิต สังคม วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นหายไป และการย้ายถิ่นฐานของแรงงาน มีผลกระทบต่อสุขภาพจิตด้วย

โดยความเสียหายเหล่านี้ ครอบคลุมพื้นที่ ต่างๆ ดังนี้ ๑) อำเภอโขงเจียม ๒) อำเภอสรินธร ๓) อำเภอพิบูลมังสาหาร ๔) อำเภอสว่างวีระวงศ์ ๕) อำเภอตาลสุม ๖) อำเภอดอนมดแดง ๗) อำเภวารินชำราบ ๘) อำเภอเมืองอุบลราชธานี

ประเด็นที่ ๒ การแก้ไขปัญหาหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบที่ผ่านมา โดยผู้เข้าร่วมที่เป็นหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้เสนอถึงการดำเนินการแก้ไข้ปัญหาไว้ ดังนี้ (เรียงตามลำดับความสำคัญ)

- ๒.๑ มีการสนับสนุนพันธุ์ปลา พันธุ์กุ้ง และพันธุ์สัตว์เลี้ยงประเภทต่างๆ
- ๒.๒ มีการให้ความรู้ในด้านการเลี้ยงสัตว์
- ๒.๓ มีการสนับสนุนทุน การฝึกอาชีพ และการประกอบอาชีพใหม่ๆ
- ๒.๔ มีการสนับสนุนด้านการทำการเกษตร การพัฒนาที่ดิน ทำปุ๋ยอินทรีย์
- ๒.๕ มีการจัดตั้งกองทุน รวมทั้งการจ่ายเงินชดเชย
- ๒.๖ มีการจัดสร้างประปาหมู่บ้าน
- ๒.๗ มีการจัดทำโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า

ประเด็นที่ ๓ ภาครัฐควรให้การแก้ไขปัญหาแก่ผู้ได้รับผลกระทบในอนาคตอย่างไร โดยผู้เข้าร่วมได้นำเสนอแนวทางเพื่อให้รัฐบาลเข้ามาดำเนินการ โดยแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

๓.๑ กรอบการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ผู้เข้าร่วมเสนอให้รัฐบาลดำเนินการ ดังนี้

- ๓.๑.๑ ภาครัฐควรยึดหลักธรรมาภิบาล ในการแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบ
- ๓.๑.๒ รัฐต้องแยกให้ออกว่า ใคร คือผู้ที่ได้รับผลกระทบที่แท้จริง และมากน้อยเพียงใด
- ๓.๑.๓ รัฐควรแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง
- ๓.๑.๔ รัฐควรประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการที่รัฐจะเข้าไปเยียวยาให้ทั่วถึง ผู้ที่ได้รับผลกระทบอย่างแท้จริง
- ๓.๑.๕ ส่งเสริมให้เกิดการแก้ปัญหาร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐในท้องถิ่น
- ๓.๑.๖ ให้ผู้ได้รับผลกระทบมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้ที่ได้รับประโยชน์กับผู้เสียประโยชน์จากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล
- ๓.๑.๗ ให้อำเภอเป็นหน่วยงานกลางในการประสานการดำเนินงานในการแก้ไขปัญหา
- ๓.๑.๘ ให้มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับภาคประชาชนมากขึ้น

๓.๒ ส่วนงานราชการที่เกี่ยวข้องควรเข้ามามีส่วนร่วม ในการดำเนินการแก้ไข้ปัญหาร่วมด้วย ดังนี้

- ๓.๒.๑ การส่งเสริมอาชีพแก่ผู้ได้รับผลกระทบ

๓.๒.๒ การฟื้นฟูวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อและความศรัทธาดั้งเดิมของชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

๓.๒.๓ ส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ ตามสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้น และภาครัฐต้องเข้าไปดูแลอย่างต่อเนื่อง

๓.๒.๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนงบประมาณจัดหาพันธุ์ปลา, กุ้ง ลงในพื้นที่

๓.๒.๕ กฟผ.ควรสนับสนุนงบประมาณในการปล่อยพันธุ์ปลา กุ้งอย่างต่อเนื่อง

๓.๒.๖ พัฒนาระบบชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่และมีประสิทธิภาพ

๓.๓ รัฐบาลควรเข้ามาแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นโดยตรง ดังนี้ ดำเนินการจ่ายค่าชดเชยให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง

บทสรุปการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล ทั้ง ๕ ครั้ง

การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลสำเร็จได้ด้วยความร่วมมือของภาคส่วนต่างๆ อย่างเต็มที่ ทั้งในส่วนที่ดำเนินการ และการจัดการ รวมทั้งส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และที่สำคัญสูงสุด คือประชาชนที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจากเขื่อนปากมูล ต่างได้ให้ความร่วมมืออย่างแข็งขันต่อการสร้างการมีส่วนร่วม รวมทั้งบรรยากาศการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่างๆ ด้วยดี ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ได้จากการระดมความคิดเห็นจากการจัดการรับฟังทั้ง ๕ ครั้ง สามารถบ่งชี้ถึงแนวทางในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลได้อย่างชัดเจน

กระบวนการจัดการรับฟังฯ ทั้ง ๕ ครั้ง ที่เกิดขึ้น นับเป็นกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมในการหาทางออกต่อปัญหาที่เกิดขึ้นจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล อันเรียกได้ว่า เป็นรูปแบบการแก้ไขปัญหาแบบใหม่ ซึ่งพอที่จะสรุปกระบวนการจัดการรับฟังความคิดเห็น ออกเป็นประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

๑. สมมติฐานในการนำมากำหนดเป็นประเด็นกรอบคำถาม มาจากบทสรุปจากงานวิชาการหลายฉบับ หลายสถาบัน
๒. กระบวนการคัดเลือกผู้เข้าร่วม ได้คำนึงถึงคู่ความคิดที่แตกต่างกัน ต่อเรื่องนี้ผู้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนฯ ได้ถกเถียงกันอย่างเคร่งเครียดจนสามารถกำหนดองค์ประกอบของผู้เข้าร่วมได้อย่างครอบคลุมทุกส่วนความเห็นที่แตกต่างกัน และเชื่อเชิญคนเหล่านั้นมาร่วมเวทีได้อย่างครบถ้วน
๓. การดำเนินการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานภาครัฐราชการที่เกี่ยวข้องได้สร้างโอกาสในการเปิดพื้นที่ให้นักวิชาการจากสถาบันการศึกษาในพื้นที่ทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี และนักวิชาการจากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดกระบวนการ การมีส่วนร่วม เป็นผู้ดำเนินการจัดการรับฟังความคิดเห็น ในแต่ละครั้ง
๔. คณะทำงานสนับสนุนการรับฟังความคิดเห็น ทำหน้าที่อย่างระมัดระวัง เพื่อให้เกิดความเป็นกลางอย่างที่สุด ในการทำบทบาทการอำนวยความสะดวกให้การรับฟังดำเนินการไปได้อย่างลุล่วง ทั้งนี้ ก็ด้วยความร่วมมืออย่างแข็งขันจากสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของทีมอำนวยความสะดวกการรับฟังความคิดเห็น ในครั้งนี้ อย่างเต็มที่
๕. คณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็น ได้ทำหน้าที่รับฟังฯ อย่างต่อเนื่อง และให้ความสำคัญต่อเวทีการรับฟังทุกครั้งอย่างตั้งใจ โดยไม่ก้าวก่ายการจัดกระบวนการของนักวิชาการจากสถาบันการศึกษา แต่อย่างใด
๖. บทสรุป รายงานผลการดำเนินการ การจัดรับฟังความคิดเห็น ทั้ง ๕ ครั้ง เกิดจากการอำนวยความสะดวกของคณะทำงานสนับสนุนการรับฟังความคิดเห็น สำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

และนักวิชาการจากทั้งสองสถาบันที่ให้ความสำคัญ สนับสนุน และใช้ศักยภาพในการดำเนินการอย่างเต็มกำลัง จนเกิดเป็นรายงานในครั้งนี้

ข้อมูลที่ได้จากการจัดการรับฟังฯ ทั้ง ๕ ครั้ง สามารถจำแนกเป็นประเด็นได้ ดังนี้
๑) กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ ๒) ลักษณะของผลกระทบที่เกิดขึ้น ๓) ข้อเสนอสำหรับการแก้ไขผลกระทบ โดยประเด็นต่างๆ สามารถสรุปโดยรวมได้ ดังนี้

ประการที่ ๑ กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ ข้อมูลจากการรับฟังทั้ง ๕ ครั้ง สามารถสรุปตรงกันได้ว่า กลุ่มผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงและรุนแรงที่สุด ได้แก่ ผู้ที่ประกอบอาชีพประมง ซึ่งเวทีอำเภอพิบูลมังสาหาร ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๐๖ และอำเภอโขงเจียม ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ ร้อยละ ๗๑.๓๑ ส่วนอำเภอสิรินธร และเวทีหัวหน้าหน่วยงานราชการ ได้เห็นตรงกันว่า อาชีพประมงเป็นอาชีพที่ได้รับผลกระทบรุนแรงเป็นลำดับแรก ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม การท่องเที่ยว และกลุ่มอื่นๆ ได้รับผลกระทบรองลงมาตามลำดับ

ประการที่ ๒ ลักษณะของผลกระทบ ประเด็นนี้ ถูกนำมาอภิปรายกันอย่างกว้างขวางในหัวข้อคำถามที่ว่า ผลกระทบเป็นอย่างไร ซึ่งจากเวทีการรับฟังฯ ทั้ง ๕ ครั้ง สามารถประมวลสรุปได้ ดังนี้

๒.๑ การลดลงของจำนวนพันธุ์ปลาและปริมาณปลาในแม่น้ำมูล ทำให้ความสามารถในการจับปลาได้ ลดลงตามไปด้วย

๒.๒ ความไม่คงที่ของระดับน้ำ การเพิ่มขึ้นและลดลงไม่เป็นไปตามวงจรธรรมชาติทำให้ปลาไม่สามารถวางไข่ได้ และชาวบ้านไม่สามารถใช้เครื่องมือหาปลาได้ ทำให้เกิดความไม่มั่นใจต่อการประกอบอาชีพจับปลา

๒.๓ การเก็บกักน้ำ ทำให้น้ำเอ่อท่วมพื้นที่ริมตลิ่ง ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า *ป่าบุง ป่าทาม* พื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งอนุบาลลูกปลา เป็นแหล่งอาหาร และเป็นพื้นที่เสี่ยงสัตว์ ของชาวบ้าน

๒.๔ การช่วยเหลือไม่ทั่วถึง และการจ่ายค่าชดเชยที่ไม่เป็นธรรม ต่อเรื่องนี้สามารถสรุปได้จากการถกเถียงในหัวข้อการช่วยเหลือ การเยียวยาที่ผ่านมา ซึ่งทุกเวทีได้สะท้อนตรงกันว่า การช่วยเหลือหรือการชดเชยที่ผ่านมา เป็นการชดเชยในระหว่างที่มีการก่อสร้างเขื่อน ช่วงเวลาสามปีเท่านั้น ขณะเดียวกันยังมีผู้คนอีกจำนวนมากที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ เช่น กรณีของชาวบ้าน จากบ้านห้วยไฮ ตำบลคำเขื่อนแก้ว อำเภอสิรินธร เป็นต้น

ประการที่ ๓ การเยียวยา และผลกระทบที่เกิดขึ้น ประเด็นนี้สามารถสรุปได้เป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๓.๑ การเยียวยาแก่ผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง ได้แก่ การจ่ายค่าชดเชย ในพื้นที่แบ่งค่าชดเชยออกได้ ๓ ประเภท ดังนี้ ๑) รัฐได้จ่ายชดเชยที่ดินทำกิน ไร่ละ ๓๕,๐๐๐ บาท ๒) ค่าขนย้ายครอบครัวละ

¹ เป็นตัวเลขสูงสุดในการแสดงความคิดเห็น ในการจัดการรับฟังฯ ในพื้นที่อำเภอพิบูลมังสาหาร

๑๐๐,๐๐๐ บาท และ ๓) ค่าชดเชยอาชีพประมงสามปี (ในช่วงของการก่อสร้างเขื่อน) เป็นเงิน ๙๐,๐๐๐ บาท โดยแบ่งเป็นการจ่ายเงินสด ๓๐,๐๐๐ บาท และจ่ายในรูปของสหกรณ์ฯ อีกจำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการช่วยเหลือในช่วงของการก่อสร้างเขื่อนเท่านั้น แต่หลังจากเขื่อนสร้างเสร็จก็ไม่มีเยียวยาใดๆ เลย การชดเชยที่ชาวบ้านได้รับจึงไม่คุ้มกับสิ่งที่ชาวบ้านสูญเสียไป นอกจากนี้ยังมีชาวบ้านอีกหลายครอบครัวไม่ได้รับการช่วยเหลือ เนื่องจากกรอบการกำหนดคุณสมบัติการเป็นผู้ได้รับผลกระทบไม่ครอบคลุมทั่วถึง และครอบครัวที่แยกออกจากพ่อแม่แล้ว แต่ถูกคิดค่าชดเชยร่วมกับพ่อแม่ เป็นต้น

๓.๒ การการช่วยเหลืออื่น ๆ นอกจากการจ่ายค่าชดเชยแล้ว มีการช่วยเหลืออื่น ๆ โดยหน่วยงานของรัฐ พบอย่างน้อย ๓ ประเภท ดังนี้ ๑) การส่งเสริมอาชีพ ๒) การให้เครื่องมือจับปลาน้ำลึก และ ๓) การปล่อยปลา และปล่อยกุ้งก้ามกรามปล่อยปลาล้านตัว แต่ชาวบ้านก็สามารถใช้เครื่องมือจับปลาได้ เพราะไม่มีปลาให้จับ

ประการที่ ๔ ข้อเสนอสำหรับการแก้ไขผลกระทบ ประเด็นนี้ข้อมูลที่ได้จากการจัดการรับฟังฯ ทั้ง ๕ ครั้ง สามารถสรุปได้เป็น ๒ ส่วน คือหนึ่งการแก้ไขปัญหาภาพรวม สองการแก้ไขปัญหาดังตรงให้กับชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบ ดังนี้

๔.๑ การแก้ไขปัญหาภาพรวม

- ๔.๑.๑ เร่งฟื้นฟูสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะปัญหาน้ำเน่าเสีย
- ๔.๑.๒ ส่งเสริมอาชีพแก่ผู้ได้รับผลกระทบ
- ๔.๑.๓ ฟื้นฟูวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อและความศรัทธาดั้งเดิมของชุมชนที่ได้รับผลกระทบ
- ๔.๑.๔ ส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ ตามสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้น และภาครัฐต้องเข้าไปดูแลอย่างต่อเนื่อง
- ๔.๑.๕ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนงบประมาณจัดหาพันธุ์ปลา, กุ้ง ลงในพื้นที่
- ๔.๑.๖ กฟผ.ควรสนับสนุนงบประมาณในการปล่อยพันธุ์ปลา กุ้งอย่างต่อเนื่อง
- ๔.๑.๗ พัฒนาระบบชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่และมีประสิทธิภาพ

๔.๒ การแก้ไขปัญหาดังตรงให้กับชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบ

๔.๒.๑ ให้เปิดเขื่อนถาวรและจัดหาที่ดินให้ครอบครัวละ ๑๕ ไร่ โดยมีประชาชนจากอำเภอพิบูลมังสาหาร ร้อยละ ๗๗.๔๑ และประชาชนจากอำเภอโขงเจียม ร้อยละ ๕๔.๐๙ ที่สนับสนุนข้อเสนอนี้

๔.๒.๒ ให้จัดหาที่ดินทำกินให้ครอบครัวละ ๑๕ ไร่ โดยมีประชาชนจากอำเภอโขงเจียม ร้อยละ ๔๑.๘๐ ที่สนับสนุนข้อเสนอนี้

ข้อสรุปที่ได้จากการจัดการรับฟังความคิดเห็น ทั้ง ๕ ครั้ง สามารถที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา ให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล

อย่างไรก็ตาม รายงานและข้อสรุปที่ได้จากการจัดการรับฟังความคิดเห็น ทั้ง ๕ ครั้ง ในครั้งนี้ก็เป็นข้อมูลข้อเท็จจริง ที่เกิดจากกระบวนการการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ดังนั้น การนำข้อสรุปและข้อเสนอไปใช้ดำเนินการต่อไป จึงเป็นแนวทางที่จะทำให้เกิดการยอมรับจากทุกฝ่าย และทุกภาคส่วนมากกว่าการดำเนินการในครั้งที่ผ่านๆ มา

ภาคผนวก

คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ ๒๗๕ / ๒๕๕๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหามลพิษ

กลุ่มสมัชชาคนจน (สคจ.) ได้เสนอข้อเรียกร้องต่อรัฐบาลเพื่อให้พิจารณาแก้ไขปัญหามลพิษ จังหวัดอุบลราชธานี โดยขอให้พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการร่วม ๔ ฝ่าย ประกอบด้วย ฝ่ายกำหนดนโยบาย ฝ่ายนักวิชาการ ฝ่ายราชการที่เกี่ยวข้อง และผู้แทนกลุ่มสมัชชาคนจน

เพื่อให้การดำเนินการแก้ไขปัญหามลพิษของกลุ่มสมัชชาคนจน กรณีปัญหามลพิษเกิดผลเป็นรูปธรรม มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลโดยเร็ว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหามลพิษขึ้น โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑	รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
(นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย)	ประธานกรรมการ
๑.๒	นายนิพนธ์ บุญญฤทธิ์
ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
๑.๓	นายภูเบศ จันทนิมิ
ที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
๑.๔	นางศรีสุตา รักษ์แผ้ว
ที่ปรึกษาด้านแผนและโครงการ
(การกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค
ของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี)	กรรมการ
๑.๕	นายศักดิ์สิน ปัจจักษะภักดิ์
ที่ปรึกษาด้านแผนและโครงการ
(การกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค
ของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี)	กรรมการ
๑.๖	นายสาธิต วงศ์หนองเตย
คณะทำงานรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ

/ ๑.๗ ผู้ตรวจราชการ...

- ๒ -

๑.๗	ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี เขตตรวจราชการที่ ๑๓	กรรมการ
๑.๘	ผู้แทนกระทรวงพลังงาน	กรรมการ
๑.๙	ผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๑.๑๐	ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี	กรรมการ
๑.๑๑	รองศาสตราจารย์ สุรัชย์ หวันแก้ว (นักวิชาการด้านสังคม)	กรรมการ
๑.๑๒	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กนกวรรณ มะโนรมย์ (นักวิชาการด้านสังคม)	กรรมการ
๑.๑๓	นายชวลิต วิทยานนท์ (นักวิชาการด้านประมง)	กรรมการ
๑.๑๔	นายศุภวิทย์ เปี่ยมพงศ์สานต์ (นักวิชาการด้านสิ่งแวดล้อม)	กรรมการ
๑.๑๕	นายชโลธร แก่นสันติสุขมงคล (นักวิชาการด้านพลังงาน)	กรรมการ
๑.๑๖	นายบัณฑิต อ่อนดำ ประธานมูลนิธิพัฒนาที่อยู่อาศัย	กรรมการ
๑.๑๗	นายชัยพันธ์ ประภาสวัต ที่ปรึกษาเครือข่ายสมัชชาคนจน	กรรมการ
๑.๑๘	ผู้อำนวยการศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ และเลขานุการ
๑.๑๙	นางอัจฉิมา จันทรสุวานิชย์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๒๐	นายพันศักดิ์ เจริญ นิติกรชำนาญการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๒๑	นายหาญณรงค์ เยาวเลิศ ตัวแทนสมัชชาคนจน	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

/ ๒. อำนาจหน้าที่...

- ๓ -

๒. อำนาจหน้าที่

๒.๑ ศึกษา รวบรวม ตรวจสอบ ข้อมูลงานวิจัยและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข้ปัญหาเขื่อนปากมูล และจัดทำรายงานเสนอต่อรัฐบาลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาแก้ไข้ปัญหาเขื่อนปากมูล

๒.๒ เฝ้าระวังติดตามผลการดำเนินการของหน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้อง

๒.๓ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานตามความจำเป็น เพื่อให้สามารถแก้ไข้ปัญหาที่มีความเร่งด่วนได้

๒.๔ ขอให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือผู้เกี่ยวข้อง จัดส่งเอกสาร ข้อมูล ตลอดจนชี้แจงข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข้ปัญหาได้ตามความจำเป็น

๒.๕ รายงานผลการดำเนินการ ตลอดจนปัญหา/อุปสรรคต่อนายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีทราบเป็นระยะ ๆ

๒.๖ ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการและคณะทำงาน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้อยู่ภายใต้คณะกรรมการชุดนี้ ที่มีได้เป็นข้าราชการหรือพนักงานของรัฐ ให้ได้รับค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะเดินทาง ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามความจำเป็นในการสนับสนุนการปฏิบัติงาน โดยอนุโลมตามระเบียบของทางราชการ

สำหรับการเบิกจ่ายเบี้ยประชุม ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๙๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

คำสั่งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาเขื่อนปากมูล

ที่ ๒ /๒๕๕๓

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ
จากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล

ตามที่ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๗๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาเขื่อนปากมูล นั้น

เพื่อให้การดำเนินการแก้ไขปัญหาเขื่อนปากมูล มีประสิทธิภาพและได้แนวทางในการปฏิบัติโดยเร็ว อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒.๓ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๗๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และมติคณะกรรมการแก้ไขปัญหาเขื่อนปากมูล ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑	นายภูเบศ จันทนิมิ
ที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	ประธานอนุกรรมการ
๑.๒	ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี
เขตตรวจราชการที่ ๑๓	อนุกรรมการ
๑.๓	นายสาธิต วงศ์หนองเตย
ที่ปรึกษาด้านแผนและโครงการ
(การกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค
ของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี)	อนุกรรมการ
๑.๔	นายไพฑูรย์ ศรีรอด
ที่ปรึกษาด้านแผนและโครงการ
(การกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค
ของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี)	อนุกรรมการ
๑.๕	ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑.๖	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	อนุกรรมการ
๑.๗	นายวันชัย วัฒนศัพท์
ผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันพระปกเกล้า	อนุกรรมการ

/๑.๘ นายบันทร ...

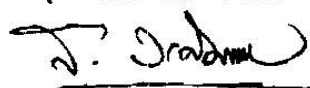
-๒-

๑.๘	นายบันทร อ่อนดำ	อนุกรรมการ
๑.๙	ผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑.๑๐	นายชัยพันธ์ ประภาสวัด	อนุกรรมการ
๑.๑๑	นายสนั่น ชูสกุล	อนุกรรมการ
๑.๑๒	ผู้อำนวยการศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	อนุกรรมการ และเลขานุการ
๑.๑๓	นายสมเจตน์ ไกรน์พัฒนากุล นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	อนุกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๑๔	นายพันศักดิ์ เจริญ นิติกรชำนาญการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	อนุกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๑๕	นายสุริยัน กิจสวัสดิ์ เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ จังหวัดอุบลราชธานี	อนุกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๑๖	นายฤกษ์กร ศิลารักษ์	อนุกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

- ๒.๑ รับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการสร้างเขื่อนปากมูล และจัดทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการแก้ไขปัญหามลพิษเขื่อนปากมูล
 - ๒.๒ ขอให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง จัดส่งเอกสาร ข้อมูล ตลอดจนชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณา
 - ๒.๓ ให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง ที่ปรึกษา และคณะทำงาน เพื่อสนับสนุนการทำงานได้ตามความจำเป็น
 - ๒.๔ รายงานผลการดำเนินการ ตลอดจนปัญหา/อุปสรรค ต่อคณะกรรมการแก้ไขปัญหามลพิษเขื่อนปากมูล
 - ๒.๕ ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่คณะกรรมการแก้ไขปัญหามลพิษเขื่อนปากมูลมอบหมาย
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

(นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย)

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

๓. ๔. ๕.

คำสั่งคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

จากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล

ที่ ๑ /๒๕๕๓

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานสนับสนุนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

จากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล

ตามที่ได้มีคำสั่งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาเขื่อนปากมูล ที่ ๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล นั้น

เพื่อให้การดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล มีประสิทธิภาพและได้แนวทางในการปฏิบัติโดยเร็ว อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒.๓ ของคำสั่งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาเขื่อนปากมูล ที่ ๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และมติคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๓ จึงแต่งตั้งคณะทำงานสนับสนุนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิตรกร โพธิ์งาม
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	ประธานคณะทำงาน
๑.๒	นายสุริยัน กิจสวัสดิ์
เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ จังหวัดอุบลราชธานี	คณะทำงาน
๑.๓	นายประภาส พันธุ์อร่าม
หัวหน้ากองธุรการ เขื่อนสิริกิติ์
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย	คณะทำงาน
๑.๔	นายวิเชียร อันประเสริฐ
อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	คณะทำงาน
๑.๕	นายธีระพล อันมัย
อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	คณะทำงาน
๑.๖	นายเสนาะ เจริญพร
อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	คณะทำงาน

/๑.๗ นายสุเชาวน์...

-๒-

๑.๗	นายสุเชาว์ มีหนองหว้า อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	คณะทำงาน
๑.๘	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชื่น ศรีสวัสดิ์ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	คณะทำงาน
๑.๙	นายเรืองเดช เขจรศาสตร์ นักวิชาการประจำสำนักบริหารยุทธศาสตร์และ บูรณาการการศึกษา ที่ ๙ กระทรวงศึกษาธิการ	คณะทำงาน
๑.๑๐	นายสมเจตน์ ไรจน์พัฒนากุล นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	คณะทำงาน และเลขานุการ
๑.๑๑	นายพันศักดิ์ เจริญ นิติกรชำนาญการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	คณะทำงาน และผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๑๒	นายกฤษกร ศิลารักษ์	คณะทำงาน และผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

๒.๑ พิจารณากำหนดรายละเอียดรูปแบบ ประเด็น/เนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งจัดเตรียมข้อมูล และสถานที่ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อสนับสนุนการทำงานของ คณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล

๒.๒ ขอให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้อง จัดส่งเอกสาร ข้อมูล ตลอดจนชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณา

๒.๓ รายงานผลการดำเนินการ ตลอดจนปัญหา/อุปสรรค ต่อคณะอนุกรรมการ รับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล

๒.๔ ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่คณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(นายอนุชิต จันทนิมิ)

ที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ประธานอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล

ประกาศคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล

ตามที่คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล ประกาศให้ทราบว่า เพื่อให้การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลเป็นไปอย่างทั่วถึง และได้ข้อมูล รวมทั้งแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนั้น คณะอนุกรรมการฯ จึงกำหนดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการก่อสร้างเขื่อนปากมูล ซึ่งเป็นประชาชนในพื้นที่ ๓ อำเภอ ของจังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ อำเภอพิบูลมังสาหาร โขงเจียม และสิรินธร รวม ๑๐ ตำบล หมู่บ้านละ ๖ คน รวมทั้งภาคราชการเพิ่มเติมจำนวน ๕ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๒๔-๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ นั้น

เนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนฯ ตามกำหนดการข้างต้นได้ จึงมีการเลื่อนการประชุมดังกล่าวออกไปก่อน

บัดนี้ สถานการณ์ดังกล่าวได้กลับเข้าสู่ภาวะปกติแล้ว คณะอนุกรรมการฯ จึงกำหนดให้มีการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนฯ ใหม่ ดังนี้

๑. รับฟังความคิดเห็นของประชาชนอำเภอพิบูลมังสาหาร จำนวน ๒๒๒ คน ในวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๓๐-๑๖.๓๐ น. ณ โรงแรมแก่งสะพือรีสอร์ท
๒. รับฟังความคิดเห็นของประชาชนอำเภอโขงเจียม จำนวน ๑๖๒ คน ในวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๓๐-๑๖.๓๐ น. ณ โรงแรมอารยารีสอร์ทโขงเจียมรีสอร์ท
๓. รับฟังความคิดเห็นของประชาชนอำเภอสรินธร จำนวน ๙๖ คน ในวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๓๐-๑๖.๓๐ น. ณ สวนริมเขื่อนรีสอร์ท
๔. รับฟังความคิดเห็นของหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ประมาณ ๗๐ คน ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๓๐-๑๖.๓๐ น. ณ ห้องบัวทิพย์ ๒ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมกาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

(นายภูเบศ จันทนิม)

ที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ประธานอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล

**ประกาศคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ
จากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล**

ด้วยคณะกรรมการแก้ไขปัญหาเขื่อนปากมูล ได้มีคำสั่งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาเขื่อนปากมูล ที่ ๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล โดยให้มีหน้าที่รับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการก่อสร้างเขื่อนปากมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลและแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการแก้ไขปัญหาเขื่อนปากมูล มีประสิทธิภาพและได้แนวทางในการปฏิบัติโดยเร็ว คณะอนุกรรมการฯ ซึ่งประกอบด้วย ตัวแทนภาครัฐ นักวิชาการ และสมาชิกชุมชน จึงกำหนดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล ในพื้นที่ ๓ อำเภอ ของจังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ อำเภอโขงเจียม อำเภอสรินธร และอำเภอพิบูลมังสาหาร รวม ๙ ตำบล ในวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๓๐-๑๖.๓๐ น. ณ หอประชุมไพฑูริยธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โดยกำหนดตัวแทนประชาชนที่จะเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

๑. กลุ่มผู้นำชุมชน ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล (๙ ตำบล) นายกเทศมนตรี (๒ เทศบาล) กำนัน (๙ ตำบล) และผู้ใหญ่บ้าน (๘๐ หมู่บ้าน) รวม ๑๐๐ คน

๒. กลุ่มอาชีพ จำนวน ๔๘๐ คน แยกเป็น

๒.๑ กลุ่มอาชีพประมง หมู่บ้านละ ๒ คน รวม ๑๖๐ คน

๒.๒ กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม หมู่บ้านละ ๒ คน รวม ๑๖๐ คน

๒.๓ กลุ่มอาชีพอื่นๆ (ยกเว้นอาชีพประมงและเกษตรกรรม) หมู่บ้านละ ๒ คน รวม ๑๖๐ คน

๓. กลุ่มตัวแทนประชาชน หมู่บ้านละ ๓ คน รวม ๒๔๐ คน

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(นายภูเบศ จันทนิมิ)

ที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ประธานอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ
จากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล

รายชื่อวิทยากรที่ร่วมดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

ลำดับ	รายชื่อ	สถาบันการศึกษา
๑	ผศ. จิตรกร โพธิ์งาม	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๒	ผศ. ชื่น ศรีสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๓	นายสุเชาว์ มีหนองบัว	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๔	นายธีระพล อันมัย	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๕	นางสาวญาเรศ อัครพัฒนานุกุล	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๖	นายธวัช มณีผ่อง	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๗	นางสาวพิสมัย ศรีเนตร	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๘	นายวิเชียร ภูทองไชย	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๙	นายพฤกษ์ เกาถวิล	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๑๐	นางสาวขวัญสุภาณัฐ พันธุ์เกษม	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๑๑	นายสุรสม กฤษณะจุฑะ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๑๒	นายประกาศิต เศวตธรรม	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๑๓	นายวิเชียร อันประเสริฐ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๑๔	นายวิชัย ลุนสอน	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๑๕	นายชรรค์เพชร ชายทวีป	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๑๖	นางสาวศศิธร อติศรเมธากุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๑๗	นางสาวกิงกาญจน์ สำนวนเย็น	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๑๘	นายเจษฎา ชะโกฏ	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๑๙	นายเสนาะ เจริญพร	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๒๐	นางจุฑามาศ ชมผา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๒๑	นางสาวสดใส สร้างโคก	นักวิชาการอิสระ
๒๒	นางสาวปรีศนา เทียงกระโทก	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๒๓	นายสุรพล ชาแสน	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๒๔	นางสาวกมลวรรณ ชื่นชูใจ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

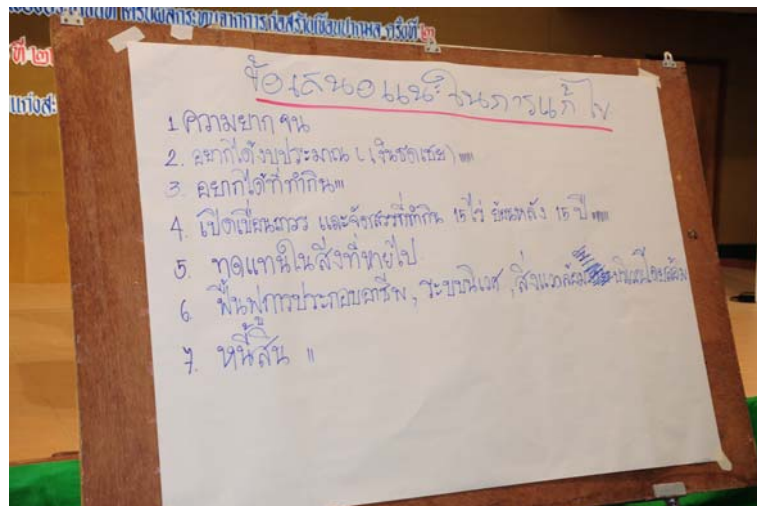
ภาพการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นประชาชน
ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล (ครั้งที่ ๑)
วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓
ณ ห้องประชุมไพฑูริยา มหวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล (ครั้งที่ ๒)
วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓
ณ โรงแรมแ่งสะพือริเวอร์ไซด์ อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้าง เขื่อนปากมูล (ครั้งที่ ๓)
วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓
ณ โรงแรมอารยารเวอร์ไซด์ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

+

การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างเขื่อนปากมูล (ครั้งที่ ๔)
วันพุธที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓
ณ โรงแรมสวนริมเขื่อนรีสอร์ท อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี

การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น
ของหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหามลพิษ (ครั้งที่ ๕)
วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓
ณ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมกาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

